

Revue Piešťany, ročník XLVI.
Kultúrno-spoločenský štvrťročník.
Vydáva Mesto Piešťany.

Šéfredaktor:

Kornel Duffek

Redakčný fotograf:

Mgr. Martin Palkovič

Redakčná rada:

Ing. Margita Galová (predsedníčka),
Kornel Duffek, PhDr. Vladimír Krupa,
Mgr. Drahomíra Moretová,
Mgr. Jana Obertová

Spolupracovali:

PhDr. Robert Bača,
Kornel Duffek, Štefan Gregorička,
Ing. Tomáš Hudcovič, Mgr. Peter Kaclik,
PhDr. Vladimír Krupa,
Mgr. Martina Marová, Mgr. Drahomíra
Moretová, Mgr. Martin Palkovič,
Ing. Jana Štefečková Beňačková,
Alexander Urminský, Jarmila Vilčeková

Foto:

Archív BM, archív SLKP,
archív A. Urminského,
PhDr. Robert Bača, Ing. Peter Bartoš,
Marián Brezovan, Eva Drobná,
Ladislav Duračka, Ing. Vojtech Hank,
Ing. Tomáš Hudcovič, Mgr. Peter Kaclik,
Martin Mindar,
Mgr. Martin Palkovič, Jan Treštil

Jazyková úprava:

Kornel Duffek

Preklad nemecký jazyk:
Olga Sulzberger

Preklad anglický jazyk:

This issue of Revue Piešťany
was proofread by SKYPERS
The School of Languages
www.skypers.sk

Grafická úprava:

Re Public group s.r.o., Piešťany

Tlač:

PN print s.r.o., Piešťany

Adresa redakcie:

Revue Piešťany, Námestie SNP č. 3
921 45 Piešťany
tel.: +421 33 7765301
fax: +421 33 7765333
mob.: +421 903 712545
e-mail: sekretariat@piestany.sk
Reg. č.: EV 396/08

Revue Piešťany - Leto 2010 - Summer 2010 - Sommer 2010

2-5

Classik Car Museum (Kornel Duffek)

- Classik Car Museum
- "Classik Car Museum"

6-7

Nemecké diplomy pre piešťanských študentov (Drahomíra Moretová)

- German diplomas for students from Piešťany
- Deutsche Diplome für Absolventen aus Piešťany

8-11

Kuchár s michelinovskou hviezdou študoval v Piešťanoch

(Tomáš Hudcovič)

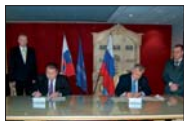
- A cook with a Michelin Star studied in Piešťany
- Koch mit Michelin Stern lernte in Piešťany

12-15

Udalosti - návštevy - stretnutia

- Events - Visits - Meetings
- Ereignisse - Besucher - Treffen

16

Protokol o spolupráci Ruska a Slovenska (Jana Štefečková Beňačková)

- The protocol of cooperation between Russia and Slovakia
- Protokoll zur Zusammenarbeit zwischen Russland und der Slowakei

17-19

Japonsko a Piešťany Masahikovými očami (Martina Marová)

- Japan and Piešťany through the eyes of Masahiko
- Japan und Piešťany mit Masahikos Augen

20-23

Kultúrna mozaik

(Kornel Duffek, Tomáš Hudcovič, Martin Palkovič)

- Culture Mosaic
- Kulturmosaik

24-27

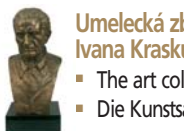

Villa Löger v novom svetle

(Kornel Duffek)

- Villa Löger in a new light
- Villa Löger im neuen Licht

28-31

Umelecká zbierka básnika Ivana Krasku

(Vladimír Krupa)

- The art collection of the poet Ivan Krasko
- Die Kunstsammlung des Dichters Ivan Krasko

32-35

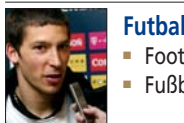

Snečnica v Eilate

(Jarmila Vilčeková)

- Snečnica in Eilat
- „Snečnica“ in Eilat

36-39

Futbalista Filip Hološko je z Piešťan (Štefan Gregorička)

- Footballer Filip Hološko comes from Piešťany
- Fußballer Filip Hološko kommt aus Piešťany

40-42

MS hokejistiek v Piešťanoch vraj nemali chybu (Tomáš Hudcovič)

- Women's World Hockey Championship in Piešťany reportedly perfect
- Damen-Eishockey WM in Piešťany ohne Schönheitsfehler

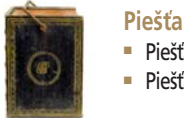
43-45

Doktor Štefan Oravetz - propagátor ekologického života (Robert Bača)

- Doctor Štefan Oravetz - Promoter of ecological life
- Doktor Štefan Oravetz - Verfechter des ökologischen Lebensstils

46-49

Piešťany v zrkadle poštovej histórie (Alexander Urminský)

- Piešťany reflected through the postal history
- Piešťany im Spiegel der Postgeschichte

50-52

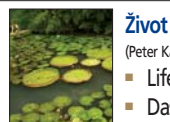

Ušľachtilé tátoše na Starej Lehotě

(Martin Palkovič)

- Noble steeds in Stará Lehota
- Edle Rösser in Stará Lehota

53-56

Život v termálnych jazierkach

(Peter Kaclik)

- Life in the Little Thermal Lakes
- Das Leben in den kleinen Thermalseen

Pohľad do interiéru múzea. Vpredu reprezentatívny Packard Touring Car 333 z roku 1925.

The view of the interior of the museum.
A presentable Packard Touring Car 333 from 1925 at the front.

Ein Blick ins Innere des Museums - im Vordergrund ein repräsentativer Packard Touring Car 333 aus dem Jahr 1925

Classik Car Museum

Classik Car Museum "Classik Car Museum"

Kornel Duffek
Foto Tomáš Hudcovič

Ján Horňák vo svojom kabriolette Ford V8.
Ján Horňák in his Ford V8 Convertible.
Ján Horňák in seinem Ford V8 Cabrio

Motorizmus má v Piešťanoch bohaté tradície. Už v roku 1932 sa tu konala hviezdiová jazda automobilov, ktorá sa uskutočnila na Kúpeľnom ostrove. Zo súťažnej prehliadky automobilov Concours d'élégance v roku 1935 sa zachovalo veľa fotografií, ktoré dávajú tušiť vysokú spoločenskú úroveň tohto podujatia. Vtedy zápolili medzi sebou najmodernejšie a najluxusnejšie osobné automobily tých čias. Potom prišla vlna nostalgie a obdiv krásne vypracovaných starých automobilov a motocyklov, ktoré boli čoraz vzácnejšie, najmä ak sa vyrobili iba v obmedzenom počte. Ani Piešťany neobišlo toto hnutie. Milovníci historických automobilov sa združili do Veteran Car Clubu (VCC), ktorý vyvíjal činnosť v rámci Automotoklubu (AMK). Zriadili si aj svoje prvé provízorne múzeum.

Motorsport has a rich tradition in Piešťany. A car rally took place on the Spa Island as early as 1932. A lot of photographs from Concours d'Elegance car show from 1935, which prove a high social standard of this event, have been preserved. The most modern and luxurious passenger cars of those times competed against each other. Later came the wave of nostalgia and admiration for beautifully designed vintage cars and motorcycles, which were becoming more and more, rare especially if they had been produced only in a limited number. This movement struck Piešťany as well. Vintage car lovers formed the Veteran Car Club (VCC), which participated in activities within the Automotoklub (AMK). They also founded their first provisional museum.

Der Motorsport hat in Piešťany eine lange Tradition. Bereits im Jahre 1932 wurde hier auf der Kurinsel eine Auto-Sternfahrt veranstaltet. Von der Oldtimer-Gala „Concours D'Élégance“ 1935 blieben viele Fotos erhalten, die auf ein hohes gesellschaftliches Niveau dieser Veranstaltung schließen lassen. Damals wetteiferten die modernsten und luxuriösesten Automobile der damaligen Zeit untereinander. Später folgte eine Nostalgie- und Bewunderungswelle mit wunderschön hergerichteten alten Automobilen und Motorrädern. Diese wurden zunehmend seltener, vor allem wenn es sich um eine Sonderserie handelte, die in begrenzter Anzahl hergestellt wurde. Auch an Piešťany ging diese Welle nicht vorbei. Liebhaber historischer Automobile gruppierten sich im Veteran Car Club (VCC), der seine Aktivitäten im Rahmen des Auto-Moto-Clubs (AMK) ausübte. Sie gründeten auch ihr erstes, zunächst provisorisches Museum.

▲ Historická fotografia z Concours d'élégance v roku 1935.
A historic photograph from Concours d'Elegance in 1935.
Historische Aufnahme aus der Concours D'Élégance im Jahre 1935

V CCM sú všetky autá v perfektnom pojazdnom stave, pričom ich údržba je niekedy veľmi náročná a zložitá. Vystavené autá sa od jari až do jesene prezentujú takmer každý víkend na rôznych súťažiach doma i v zahraničí. Svedčí o tom aj vitrína, ktorá je už celkom zaplnená získanými trofejami.

Ján Horňák stojí tiež na čele organizátorov obľúbenej súťaže historických automobilov Piešťanské zlaté stuhu - Concours d'élégance. Posledné 4 roky ju pripravuje v spolupráci s AMK-VCC Piešťany, Piešťanskými kúpeľmi, Asociáciou historických vozidiel SR a Mestom Piešťany. Jej 18. ročník sa koná v dňoch 27. - 30. mája 2010. Okrem domácich účastníkov prídu predviesť svojich vzácných tátošov aj jazdci z Čiech, Rakúska a Nemecka. Táto súťaž sa vždy teší veľkému záujmu verejnosti. ■

Ján Horňák, terajší prezident AMK-VCC Piešťany, sa rozhodol postaviť pri svojej firme v susednej obci Moravany nad Váhom dokonca súkromné múzeum, ktoré nazval Classik Car Museum. Aký impulz ho viedol k tomuto kroku? „Keď som začal mať viac áut, dostali sa problémy s ich garážovaním. Najskôr som si myslel, že postavím nejakú šopu, ale zdalo sa mi to nedostojné pre týchto elegánov. Postupne som sa prepracoval k myšlienke postaviť primeraný objekt. Slávnostne sme ho otvárali v roku 2006.“ Pri pohľade na zoradených veteránov sa hneď natíska otázka, ktorý je srdcu majiteľa najbližší. „Ťažká odpoveď,“ hovorí Ján Horňák, „záleží od uhla pohľadu. Z desiatich áut najstarší je Huppmobile, model 20. Minulý rok mal rovných 100 rokov. Je to radový 4-valec, s objemom 1900 ccm. Má ešte drevené kolesá a osvetlenie na acetylén. Vyrobili ho v USA, kde v tom čase bolo asi 15 výrobcov automobilov. Z nich najsilnejšou firmou sa stal Ford, ktorý potom doslova prevládal všetkých ostatných. Ďalej je v múzeu Packard (1925) typ Touring Car 333, radový 6-valec s objemom 4729 ccm. Je to auto ako

stvorené na reprezentačné účely. Pri tradičnom otvorení letnej kúpeľnej sezóny sa na ňom už viackrát odviezli prezident SR s primátorom mesta Piešťany. Z rovnakej továrne pochádza o 10 rokov mladší Packard Club Sedan Twelve. Má 12 valcov s objemom 7751 ccm. A tak by sa dalo pokračovať ďalej.“ Pri fotografovaní sa majiteľ múzea posadil do Forda V8 z roku 1936, ktorý je zrejme jeho utajený favorit. Bol vyrobený v karosárni v Kolíne nad Rýnom v počte 15 kusov! Najnovším prírastkom je luxusný Ford Mercury z roku 1978. Má najazdených iba 522 míľ, pretože pochádza zo zrušeného múzea v USA.

Medzi najbližšími pláňmi Jána Horňáka je kompletná renovácia kabrioletu Packard Super Eight z roku 1937. Z renovácie bude natočený dokumentárny film na DVD. Predpokladaná dĺžka intenzívnej renovácie je 18 mesiacov.

Ján Horňák, the present president of the AMK-VCC Piešťany, has even decided to build a private museum next to his company in the neighbouring village of Moravany nad Váhom which he has named Classik Car Museum. What impulse led him to this step? „As I obtained more and more cars, I began to have the problem of where to garage them. First I thought I would build a shed for them but I found it undignified for such beauties. Eventually the idea came to me of constructing an appropriate building. We opened it festively in 2006.“ When you look at those lined up vintage cars, you want to ask which is the owner's most beloved. „Difficult answer,“ says Ján Horňák, „it depends on the point of view. Huppmobile, model 20 is the oldest one of ten cars. It was exactly 100 years old last year. It is a straight 4-cylinder with the capacity of 1900 cc. It has wooden wheels and acetylene lighting. It was made in the USA, where there were about 15

car producers at that time. Ford became the strongest of those companies and literally steamrollered all of the others. Then there is Packard (1925) Touring Car 333 type, straight 6-cylinder with the capacity of 4729 cc. It is a very suitable car for presentable purposes. The president of Slovakia and the mayor of Piešťany have taken a ride in it several times at the traditional opening of the summer spa season. The ten year younger Packard Club Sedan Twelve comes from the same factory. It has 12 cylinders with the capacity of 7751 cc. And I could go on." While being photographed, the owner of the museum sat in a Ford V8 from 1936, which is probably his secret favourite. It was made in a car body shop in Cologne, 158 in number! A luxurious Ford Mercury from 1978 is the newest member of his collection. It has only been driven 522 miles as it comes from a closed museum in the USA.

A complete overhaul of a Packard Super Eight Convertible from 1937 is among Ján Horňák's plans for the nearest future. A documentary about the overhaul will be shot on DVD. The estimated length of the intensive overhaul is 18 months.

All cars in CCM are in a perfect running order although their maintenance is sometimes very demanding and complicated. Cars on display are presented in various competitions in Slovakia as well as abroad almost every weekend, from spring to autumn. Proof of this is a showcase, which is completely filled with trophies.

Ján Horňák is also the leader of the organisers of

▲ Luxusný Ford Mercury z roku 1978.
A luxurious Ford Mercury from 1978.
Ein luxuriöser Ford Mercury aus dem Jahr 1978

the popular vintage car competition Piešťany Golden Ribbons - Concours d'Elegance. He has prepared it in cooperation with the AMK-VCC Piešťany, Spa Piešťany, the Association of Vintage Cars of the Slovak Republic and the town of Piešťany during the past 4 years. Its 18th anniversary will be held from 27 to 30 May 2010. Besides native participants, drivers from the Czech Republic, Austria and Germany will show their precious steeds as well. This competition is always very popular with the public. ■

Ján Horňák, derzeitiger Vorsitzender des AMK-VCC Piešťany, ging noch weiter und beschloss neben seinem Unternehmen in der benachbarten Ortschaft Moravany nad Váhom, ein privates Museum mit dem Namen „Classik Car Museum“ zu errichten. Welcher Impuls führte ihn zu diesem Schritt? „Nach dem ich mehrere Oldtimer erwarb, stellten sich Probleme mit geschützten Stellplätzen ein. Zuerst dachte ich, dass ich irgendeinen Schuppen bauen werde, aber das erschien mir unwürdig für diese eleganten Klassiker. Nach und nach entwickelte ich die Idee, ein angemessenes Objekt zu errichten. Im Jahre

▲ Časť vystavených trofejí.
Some trophies on display.
Ein Teil der ausgestellten Trophäen

▲ Renovácia veteránov si vyžaduje veľa práce.
The overhaul of vintage cars requires a lot of work.
Die Restaurierung von Oldtimern kostet viel Arbeit.

2006 haben wir es feierlich eröffnet.“ Bei dem Anblick der aufgereihten Autoveteranen drängt sich die Frage auf, welcher von ihnen dem Besitzer am meisten bedeutet. „Schwer zu sagen“, so Ján Horňák, „kommt darauf an, aus welchem Blickwinkel ich dies betrachte. Von den zehn Autos ist der Hupmobile, Model 20, das älteste. Im vergangenen Jahr wurde er genau 100 Jahre alt. Das Fahrzeug hat ein 4-Zylinder Reihomotor, mit einem Hubraum von 1900 ccm, Räder die noch aus Holz sind und eine Beleuchtung mit Acetylen. Hergestellt wurde es in den USA, wo es zu der damaligen Zeit etwa 15 Autohersteller gab. Zum stärksten entwickelte sich Ford, der im Laufe der Zeit alle anderen sprichwörtlich schluckte. Ein weiteres Museumsexponat stellt der Packard (1925), Typ Touring Car 333, 6-Zylinder-Reihomotor mit einem Hubraum

von 4729 ccm, dar. Dieses Auto ist wie geschaffen für repräsentative Zwecke. Im Rahmen der traditionellen Eröffnung der Sommer-Kursaison wurde darin schon mehrmals der slowakische Präsident mit dem Bürgermeister der Stadt Piešťany gefahren. Aus derselben Fabrik stammt der zehn Jahre jüngere Packard Club Sedan Twelve. Er verfügt über 12 Zylinder mit einem Hubraum von 7751 ccm. Und so könnte ich immer weiter machen.“

Für die Fotoaufnahmen setzte sich der Museumsbesitzer in einen Ford V8 aus dem Jahr 1936, der offensichtlich sein heimlicher Favorit ist. Dieser wurde in einer Karosseriefabrik in Köln am Rhein in einer Anzahl von nur 158 Fahrzeugen

hergestellt! Der neueste Zuwachs ist ein luxuriöser Ford Mercury aus dem Jahr 1978. Sein Tachostand zeigt nur 522 Meilen, da er aus dem Bestand eines aufgelösten Museums in den USA stammt. Eines der nächsten Vorhaben von Ján Horňák ist die Rundumerneuerung eines „Packard Super Eight“ Cabrios aus dem Jahr 1937. Der Verlauf der Restaurierungsarbeiten wird in einem DVD-Film dokumentiert. Die voraussichtliche Länge der umfassenden Erneuerung beträgt 18 Monate.

Alle Fahrzeuge aus der CCM-Sammlung befinden sich im perfekten mobilen Zustand, wobei ihre Instandhaltung stellenweise sehr anspruchsvoll und kompliziert ist. Die ausgestellten Automobile nehmen von Frühling bis zum Herbst, an beinahe jedem Wochenende, an verschiedenen Wettbewerben hierzulande sowie auch im Ausland teil. Davon zeugt unter anderem eine vollständig mit Trophäen gefüllte Vitrine.

Ján Horňák leitet zudem die Veranstaltung der beliebten Oldtimer-Gala „Piešťanské zlaté stuhý - Concours D'Elégance“. In den letzten vier Jahren bereitet er sie in Zusammenarbeit mit dem AMK-VCC Piešťany, dem Heilbad Piešťany, der Slowakischen Assoziation der historischen Automobile sowie der Stadt Piešťany vor. Die 18. Gala findet in den Tagen vom 27. bis 30. Mai 2010 statt. Neben einheimischen Teilnehmern kommen, um ihre kostbaren Gefährte zu präsentieren, auch Fahrer aus Tschechien, Österreich und Deutschland. Dieser Wettbewerb erfreut sich jedes Mal eines großen Publikumsinteresses. ■

▲ Ozajstným starčekom je Hupmobile z roku 1910.
Hupmobile from 1910 is a real gramp..
Ein wirklich „alter Herr“ ist der Hupmobile aus dem Jahr 1910.

Nemecké diplomy pre piešťanských študentov

German diplomas for students from Piešťany

Deutsche Diplome für Absolventen aus Piešťany

Drahomíra Moretová

Foto Marián Brezovan, Ladislav Duračka

V rámci jazykového vzdelávania táto škola ako prvá odborná škola na Slovensku začala realizovať projekt DSD - Deutsche Sprachdiplom. Takáto výučba nemeckého jazyka prebieha už tretí rok pod záštitou Ministerstva kultúry a školstva Spolkovej republiky Nemecko. Požiadavky kladené na študentov sú veľmi náročné a príprava prebieha pod odborným vedením nemeckého lektora. Záverečné skúšky pozostávajú z viacerých častí. Ich súčasťou je aj vypracovanie projektu na rôzne témy týkajúce sa Nemecka, ktoré si žiaci ľubovoľne vyberajú. Oblíbené témy sú najmä nemecká gastronómia, hudba či geografia. Písomnú časť hodnotia priamo v Nemecku a odtiaľ prichádza aj záverečný „ortiel“ v podobe certifikátu o úrovni zvládnutia skúšky. Podľa toho študenti získavajú aj oprávnenie študovať na vysokej škole v Nemecku alebo Rakúsku bez ďalších jazykových skúšok.

Práve realizácia projektu DSD bola dôvodom, že túto školu nedávno navštívil veľvyslanec Spolkovej republiky Nemecko na Slovensku Axel Hartmann. Po prehliadke školy sa na stretnutí sám presvedčil, že nemčina študentom nerobí problémy. Študenti i pedagógovia si pochvalovali projekt aj z toho dôvodu, že okrem skvalitnenia jazykovej výučby účasť v ňom prináša škole aj materiálne zabezpečenie vo forme učebníc, techniky a nenahraditeľných slovníkov. K tomu onedlho pribudne ďalší bonus: pán veľvyslanec im prisľúbil najsť kontaktnú školu v Taliansku, ktorá je do projektu DSD tiež zapojená. ■

Hotelová akadémia Ľudovíta Wintera v Piešťanoch má za sebou už vyše 60-ročnú tradíciu. O kvalite vzdelávania svedčia tisíce absolventov roztrúsených po celom svete. Nároky na absolventov sa v praxi z roka na rok zvyšujú. Zisťujú to aj samotní študenti počas letných stáží vo Francúzsku, Švajčiarsku, Grécku, Veľkej Británii a tiež v Nemecku. Práve zahraničné stáže ukazujú potrebnosť kvalitnej jazykovej prípravy.

The Hotel Academy of Ľudovít Winter in Piešťany has a more than 60-year long tradition. Thousands of graduates scattered all over the world are proof of the quality of the education. Demands on graduates in the workplace are higher and higher every year, a fact that students are made aware of during their summer educational stays in France, Switzerland, Greece, Great Britain as well as Germany. These educational stays in foreign countries highlight the necessity for high quality language preparation.

Die Hotel-Akademie des Ľudovít Winter in Piešťany blickt auf eine über 60-jährige Tradition zurück. Von der Bildungsqualität dieser Einrichtung zeugen tausende, rund um den Globus verteilte Absolventen.

Die Anforderungen an die Abgänger wachsen in der Praxis von Jahr zu Jahr. Dies stellen die Lernenden selbst während der Sommerpraktika in Frankreich, der Schweiz, Griechenland, Großbritannien und auch in Deutschland fest. Gerade ein ausländisches Praktikum zeigt die Notwendigkeit einer guten Sprachvorbereitung.

▲ Veľvyslanec SRN na Slovensku Axel Hartmann pri zápise do pamätnej knihy mesta Piešťany.

The Ambassador of the Federal Republic of Germany to Slovakia, Axel Hartmann, while signing the visitors' book of Piešťany.

Der deutsche Botschafter in der Slowakei, Axel Hartmann, trägt sich in das Goldene Buch der Stadt Piešťany ein.

Within its language education, this school has begun implementing the DSD project - Deutsche Sprachdiplom - as the first vocational school in Slovakia. Such German language learning has been

going on for three years under the auspices of the Ministry of Culture and Education of the Federal Republic of Germany. The requirements placed on students are very demanding and the preparation is supervised

by a German lecturer. Final exams consist of several parts. They also involve the completion of a project on various topics concerning Germany, which are chosen by students. German gastronomy, music and geography are among the more popular topics. Written exams are evaluated directly in Germany. The 'final sentence' in the form of a certificate denoting the level, at which the exam was passed, comes from Germany as well. Thanks to this, students have the ability to study at a university in Germany or Austria without further language exams.

It was because of this DSD project that the Ambassador of the Federal Republic of Germany to Slovakia, Axel Hartmann, came for a visit. After he had visited the school, he made sure that German language was not a problem for the students by having a meeting with them. Both students and teachers were pleased with the project as besides improving the quality of teaching languages, it also brings material security in the form of textbooks, technical equipment as well as irreplaceable dictionaries. Another bonus will be added soon: Mr. Ambassador has promised to find a contact school in Italy which is also involved in the DSD project. ■

▲ Na Hotelovej akadémii Ľ. Wintera v Piešťanoch privítali vzácného hosťa chlebom a soľou.
This important guest was greeted with bread and salt at the Hotel Academy of Ľudovít Winter in Piešťany.
Der hohe Gast wurde in der Hotel-Akademie des Ľ. Winter mit Brot und Salz empfangen.

Im Rahmen der Sprachausbildung startete die Hotel-Akademie als erste Fachschule in der Slowakei das Pilotprojekt „DSD“ – Deutsches Sprachdiplom. Der Deutsch-Unterricht unter der Obhut des Kultus- und Bildungsministeriums der Bundesrepublik Deutschland, läuft mittlerweile das dritte Jahr. Die Anforderungen an die Lernenden sind sehr hoch und der Sprachunterricht verläuft unter der Aufsicht eines deutschen Lektoren. Die Abschlussprüfung besteht aus mehreren Teilen. Dazu gehört auch die Ausarbeitung eines Projektes zu einem frei gewählten Thema mit Bezug auf Deutschland. Die meist präferierten Themen stellen die deutsche Gastronomie, Musik und Geographie dar. Der schriftliche Teil wird direkt in Deutschland bewertet und von dort kommt auch das „Schlussurteil“ in Form eines Zertifikates. Danach erhalten die Lernenden auch die Berechtigung, ein Studium an einer

Hochschule in Deutschland oder Österreich, ohne zusätzliche Sprachprüfung, aufzunehmen.

Die Umsetzung dieses Projektes war auch der Grund für den kürzlichen Besuch des deutschen Botschafters, Axel Hartmann, in dieser Einrichtung. Nach einem Rundgang durch die Schule konnte er sich bei einem Treffen selbst davon überzeugen, dass die deutsche Sprache den Lernenden keinerlei Schwierigkeiten bereitet. Schüler und Pädagogen lobten das Projekt auch hinsichtlich der Tatsache, dass die Teilnahme daran der Schuleinrichtung neben einer Verbesserung des Sprachunterrichts auch materielle Vorteile in Form von Lehrbüchern, technischer Ausstattung und den unentbehrlichen Wörterbüchern bringt. Dazu soll es bald einen weiteren Bonus geben: der Botschafter versprach, eine Kontaktschule in Italien zu finden, die an diesem Projekt ebenfalls teilnimmt. ■

Pavel Pospíšil, rodák z moravského Vyškova, je jediným „Čechoslovákem“, ktorý získal gastronomického Oskara - hviezdou od Michelin. O tom, že bude kuchárom rozhodol jeho otec, a tak ako štrnásťročný nastúpil na kuchárske učilište vo Vyškove. Chcel pokračovať v štúdiu na Hotelovej škole v Mariánskych Láznach, avšak neprijali ho, pretože otec bol v nemilosti vtedajšieho režimu.

Pavel Pospíšil, a native from Moravian Vyškov, is the only 'Czechoslovak' who has received a gastronomy Oscar - the star from Michelin. His father decided that Pavel would be a cook, so he began studying at the Culinary Vocational School in Vyškov at the age of 14. He wanted to continue his studies at the Hotel Academy in Mariánske Lázně, however, he was not accepted as his father was out of favour with the governing regime at the time.

A cook with
a Michelin Star
studied in Piešťany

Koch mit
Michelin Stern
lernte in Piešťany

Pavel Pospíšil, geboren im mährischen Vyškov, ist der einzige „Tschechoslowake“, der mit dem gastronomischen Oskar – einem Michelin Stern – ausgezeichnet wurde. Die Entscheidung, dass aus ihm ein Koch werden soll, traf sein Vater und so trat Pavel als 16-jähriger seine Lehrstelle an der Berufsschule für Köche in Vyškov an.

Anschließend wollte er seine Ausbildung an der Hotel-Akademie in Mariánske Lázně (Marienbad) fortsetzen, da sein Vater jedoch bei dem damaligen Regime in Ungnade fiel, wurde er nicht angenommen.

Kuchár s michelinovskou hviezdou študoval v Piešťanoch

Tomáš Hudcovič Foto autor

Varil som potom na veľtrhu v Brne, kde boli ľudia z Hotelovej školy v Piešťanoch. Spýtal som sa ich teda, či by ma neprijali. Navyše som sa tam zahľadel do Vierky Letrichovej, ktorá na „hotelke“ v Piešťanoch študovala, a tak bolo jasné, že tam musím ísť. Po dvoch týždňoch ma pozvali na skúšky, ktoré som spravil a zakotvil som na tri roky v tomto malebnom meste,“ spomína na školské roky Pavel Pospíšil. Z Piešťan mu utkvel v pamäti najmä výborný profesor Scheer, hotel Eden, či Thermia Palace a spoločné kúpanie s jeho vtedajšou láskou v termálnych výveroch na Kúpeľnom ostrove, ktoré boli kúpeľmi pre chudobných.

Po skončení školy dostal ročné študijné štipendium vo východnom Berlíne, ktoré si legálne a oficiálne predĺžil o ďalší rok v západnom Berlíne. Keďže však v roku 1968 prišla „bratská pomoc“ zo Sovietskeho zväzu, domov sa už nevrátil. Pokračoval v štúdiu a práci v Nemecku, ktoré vyvrcholili v roku 1979 otvorením vlastnej reštaurácie

Merkurius. Už rok po jej otvorení získal michelinovskú hviezdičku. „Hviezdu od Michelina sme mali 17 rokov, nebolo to však jednoduché. Na to, aby som otvoril Merkurius som sa dosť zadlžil, a tak som vlastne robil len na úroky pre banku a platy zamestnancov. Mať hviezdu od Michelina je celkom nákladná záležitosť, povedal som si teda dosť, a reštauráciu som predal. V roku 1996 som otvoril Pospisil's Krone v Buehl-Oberbruch. Hovorím tomu hostinec, hoci varím to isté, čo predtým v Merkuriovi. Pripravujeme všetko, homára aj hlúžovky, ale ľudia sem chodia aj na guláš. Michelin si nás hneď všimol a tesne po otvorení sme dostali od neho takzvaný Bib Gourmet. Je to ocenenie za kvalitné, s láskou pripravované, ale nie drahé jedlá,“ hovorí hviezdny šéfkuchár, ktorý po páde železnej opony opäť presunul svoje aktivity aj do Čiech a na Slovensko. V súčasnosti pôsobí tiež ako poradca jednej z bratislavských reštaurácií

a slovenské gastronomické vody pobúril svojimi minuloročnými vyjadreniami o úbohom stave slovenskej gastronómie. Zaujímalo nás, či sa po revolúcii už bol pozrieť v Piešťanoch: „Žiaľ, ešte nie, aj keď som to už mal v pláne. Teraz som na Slovensku pomerne často, určite sa teda pokúsím zastaviť a pozrieť, ako sa mesto zmenilo, ale aj na to, aká je úroveň gastronómie v meste, kde som začínal,“ dodáva s úsmevom Pavel Pospíšil. ■

"Then I cooked at a trade fair in Brno where there were people from the Hotel Academy in Piešťany. I asked them to accept me at their school. What's more, I fell for Vierka Letrichová who was studying at the Hotel Academy in Piešťany, so it was clear I had to go there. Two weeks later, they invited me to take the entrance exams which I passed and I settled down in this picturesque town for the next three years," Pavel Pospíšil recalls his school years. Among the many things that have stuck in his mind are the outstanding professor Scheer, the Eden Hotel and Thermia Palace and bathing with his then love in the thermal springs on the Spa Island which were a spa for the poor.

After graduating from school, he got a 2-year scholarship in eastern Berlin which he prolonged legally and officially with another year in western Berlin. As 'friendly help' came from the Soviet Union in 1968, he did not come back home. He continued his studies and work in Germany which climaxed in the opening of his own restaurant Merkurius in 1979. As early as a year after it had been opened, he received the Michelin star. "We had the star from Michelin for 17 years, however, it was not very simple. I got into big debt in order to open Merkurius so I only earned money to pay off the interest to the bank and salaries for my employees. It is quite a costly matter to have the star from Michelin, so I said to myself that it was enough and I sold the restaurant. I opened Pospíšil's Krone in

Buehl-Oberbruch in 1996. I call it an inn, although I cook the same food as I did in Mercurius. We prepare everything here, lobsters as well as truffles but people also visit us to eat goulash. Michelin noticed us immediately and we received the so-called Bib Gourmet just after opening. It is an award for quality dishes prepared with love which are not expensive," says the star chef who moved his activities back to the Czech and Slovak Republic after the fall of the Iron Curtain. Nowadays he also works as an advisor for one of the restaurants in Bratislava. He angered many within Slovak gastronomic circles with his statements last year about the poor condition of Slovak gastronomy. We were interested to know whether or not he had been to Piešťany since the revolution: "Unfortunately, I haven't been there so far, although I've intended to do so. Now I am in Slovakia quite often so I will definitely try to come round and see how the town has changed and also what the quality of gastronomy is in the town where I started," Pavel Pospíšil adds with a smile. ■

Ich kochte dann auf einer Messe in Brünn, zu der auch einige Vertreter der Hotelakademie aus Piešťany kamen. Also fragte ich sie, ob sie mich nicht nehmen würden. Außerdem verguckte ich mich dort in Vierka Letrichová, die ausgerechnet die Hotelschule in Piešťany besuchte und so stand für mich fest, dass ich hin muss. Nach zwei Wochen erhielt ich eine Einladung zur Prüfung, bestand diese und landete für drei Jahre in dieser malerischen Stadt," blickt Pavel Pospíšil auf seine Ausbildungsjahre zurück. Aus der Zeit in Piešťany behielt er vor allem Erinnerungen an den hervorragenden Pädagogen Scheer, die Hotels Eden, und Thermia Palace und das

gemeinsame Baden mit seiner damaligen Liebe in den Thermalquellen auf der Kurinsel, die das „Heilbad der Armen“ waren.

Nach dem Abschluss an der Hotel-Akademie erhielt er ein einjähriges Stipendium in Ost-Berlin, welches er offiziell und legal um ein weiteres Jahr in West-Berlin verlängerte. Nachdem jedoch im Jahre 1968 in seiner Heimat die „brüderliche Unterstützung“ aus der Sowjetunion eintraf, kehrte er nicht zurück. Sein Studium und seine Arbeit, die er in Deutschland fortsetzte, gipfelten im Jahre 1979 in der Eröffnung eines eigenen Restaurants mit dem Namen „Mercurius“. Bereits ein Jahr danach erhielt er den begehrten Michelin Stern. „Wir hielten den Stern von Michelin 17 Jahre

lang, es war jedoch alles andere als einfach. Um „Mercurius“ eröffnen zu können, habe ich mich relativ stark verschuldet und so arbeitete ich praktisch nur für die Kreditzinsen und die Löhne der Angestellten. Einen Michelin Stern zu haben ist eine kostspielige Angelegenheit, irgendwann reichte es mir und ich verkaufte das Restaurant. Im Jahre 1996 eröffnete ich dann die „Pospíšil's Krone“ in Bühl-Oberbruch. Ich nenne sie Gaststätte, obwohl ich die gleichen Gerichte koche, wie damals im „Mercurius“. Wir bieten alles - Hummer und Trüffel, aber die Menschen kommen auch zu uns, um Gulasch zu essen. Michelin wurde auf uns sofort aufmerksam und unmittelbar nach der Eröffnung wurden wir mit dem so genannten „Bib Gourmet“ ausgelobt. Es ist eine Auszeichnung für qualitativ

hochwertige, mit Liebe zubereitete, aber nicht teure Gerichte“, sagt der Sternekoch, der nach dem Fall des Eisernen Vorhangs seine Aktivitäten auch nach Tschechien und in die Slowakei verlagerte. Derzeit wirkt er unter anderem als Berater eines Restaurants in Bratislava und mit seinen Äußerungen über den bedauerlichen Zustand der slowakischen Gastronomie brachte er die Kochkunst-Szene hierzulande zum Beben. Uns hat interessiert, ob er nach der Wende wieder in Piešťany vorbei schaute: „Bisher leider nicht, obwohl ich es bereits plante. Derzeit jedoch bin ich relativ oft in der Slowakei, also werde ich mit Sicherheit versuchen, einen Abstecher hierher zu machen, um zu sehen, was sich hier verändert hat und auf welchem Niveau sich die Gastronomie der Stadt, in der ich angefangen habe, befindet“ fügt Pavel Pospíšil mit einem Lächeln hinzu. ■

Events - Visits - Meetings ■ Ereignisse - Besuche - Treffen

Francúzsky básnik Comte de Lautréamont napísal v roku 1869 Spevy Maldororove, ktoré sa pre svoju avantgardnosť stretli u súčasníkov s nepochopením, až odporom. Tieto básne sa stali pre grafika, maliara a ilustrátora Emila Sedláka, žiaka Vincenta Hložníka, podnetom k vytvoreniu veľkého cyklu surrealisticky vyznievajúcich obrazov. Umelec sa predstavil so svojou životnou témou vo februári v galérii Fontána.

In 1869 the French poet Comte de Lautréamont wrote his *Les Chants de Maldoror*, which, bearing the features of avant-garde, were misunderstood and even loathed by his contemporaries. These poems became an inspiration for the graphic artist, painter, and illustrator Emil Sedlák, a student of Vincent Hložník, to create a large series of paintings with surrealist features. The artist introduced his life-long theme at the Gallery of Fontána in February.

Der französische Dichter Comte de Lautréamont verfasste im Jahre 1869 „Die Gesänge des Maldoror“, die wegen ihrer avantgardistischen Art bei seinen Zeitgenossen auf Unverständnis bis Abscheu stießen. Diese Gedichte boten dem Graphiker, Maler und Illustrator Emil Sedlák, einem Schüler von Vincent Hložník, das Motiv für die Schaffung eines umfangreichen Zyklus von surrealistisch anmutenden Bildern. Das Thema seines Lebens präsentierte der Künstler im Februar, in der Galerie „Fontána“.

Rotary club Piešťany a Art Jazz Gallery pripravili 16. 3. 2010 stretnutie s environmentalistom Michalom Kravčíkom z MVO Ľudia a voda, nositeľom prestížnej Goldmanovej ceny. Host prišiel predstaviť knihu *Voda bez hraníc*, ktorú zostavil s kolektívom autorov. Posolstvo knihy je veľmi jednoznačné: ak chceme dosiahnuť klimatickú stabilitu regiónov, musíme sa snažiť všemožnými prostriedkami - hrádzkami, zeleňou, jazierkami - udržať vodu v krajine.

On 16 March 2010, the Rotary Club Piešťany and the Art Jazz Gallery prepared a meeting with the environmentalist and winner of the prestigious Goldman prize Michal Kravčík from the NGO Ľudia a voda (People and Water). The guest introduced his book *Voda bez hraníc* (Water without Borders), which he co-wrote with a group of authors. The message of the book is clear: if we want to achieve the climatic stability of regions, we have to use all possible means - dams, green vegetation, and ponds - to keep water in nature.

Der „Rotary Club Piešťany“ und das Szene-Café „Art Jazz Gallery“ bereiteten am 16. 3. 2010 ein Treffen mit dem Umweltschützer und Träger des renommierten Goldmann-Preises, Michal Kravčík, von der regierungsunabhängigen Organisation (MVO) „Ľudia a voda“ (Menschen und Wasser). In seinem Rahmen stellte der Gast das Buch „Voda bez hraníc“ (Wasser ohne Grenzen) vor, das in Zusammenarbeit mit einem Autorenkollektiv entstand. Die Botschaft dieser Publikation ist eindeutig: wollen wir eine Klima-Stabilität in den Regionen erreichen, so müssen wir mit allen verfügbaren Mitteln wie Anstauungen, Begrünung, kleine Seen usw. versuchen, das Wasser in der Landschaft zu erhalten.

Rozsiahla výstava fotografií z Eilat a Piešťan bola v marci prezentovaná v Galérii Fontána. Autorka Katarína Rachel Krajčovičová, Slovenka žijúca v Izraeli, svojím objektívom hľadala podobnosti dvoch na prvý pohľad rozdielných miest. A spoločného našla viac než dosť. Obe partnerské mestá patria medzi vyhľadávané turistické destinácie, kde sa ľudia chodia liečiť a relaxovať.

A large exhibition of photographs of Eilat and Piešťany was presented at the Gallery of Fontána in March. The photographer, Katarína Rachel Krajčovičová, a Slovak living in Israel, wanted to show similarities between the two towns, which, at first sight, seem different. She managed to find more than a lot of common features, the biggest one being that both partner towns are much sought-after tourist destinations, where people seek treatment and relax.

Eine umfangreiche Fotoausstellung zum Thema Eilat und Piešťany wurde im März, in der Galerie „Fontána“ präsentiert. Ihre Autorin Katarína Rachel Krajčovičová, eine in Israel lebende Slowakin, suchte mittels ihres Fotoobjektivs in diesen, auf den ersten Blick so unterschiedlichen Städten, nach Gemeinsamkeiten. Und davon fand sie mehr als genug. Beide Partnerstädte gehören zu beliebten touristischen Orten für Menschen, die Heilung und Erholung suchen.

► Slovenská neuropsychiatrická spoločnosť si za miesto svojho druhého kongresu koncom apríla vybrala Piešťany. Českí a slovenskí odborníci tu navzájom konfrontovali svoje vedomosti, skúsenosti i podnety. Podľa slov prezidenta kongresu profesora Petra Kukumberga účastníci boli nadšení pohostinnosťou Piešťan.

The Slovak Neuropsychiatric Society chose Piešťany for its second congress at the end of April. The Czech and Slovak professionals shared their knowledge, experience and ideas here. According to the president of the congress, professor Peter Kukumberg, the participants were delighted with the hospitality of Piešťany.

Die Slowakische Gesellschaft für Neuropsychiatrie wählte Piešťany zum Austragungsort ihres 2. Kongresses, der Ende des Monats April stattfand. Fachspezialisten aus Tschechien und der Slowakei tauschten hier gegenseitig ihre Kenntnisse, Erfahrungen und Anregungen aus. Laut Kongresspräsident Peter Kukumberg waren die Teilnehmer des Kongresses von der Gastfreundlichkeit der Stadt Piešťany begeistert.

► V týchto dňoch vrcholia prípravy na druhý ročník Festivalu Doda Šošoku. Novinárov o ňom na tlačovej besede informoval člen organizačného výboru Viktor Nižňanský (vľavo). O ďalších pripravovaných kultúrno-spoločenských podujatiach hovorili primátor mesta Remo Cicutto a generálny riaditeľ Piešťanských kúpeľov Klaus Pilz (vpravo).

Currently preparations for the second year of the Festival of Dodo Šošoka have just about been completed. This information was provided at a press conference by Viktor Nižňanský, a member of the organizing committee (on the left). The mayor of the town Remo Cicutto and Klaus Pilz, the managing director of Spa Piešťany (on the right), spoke of other upcoming cultural and social events.

In diesen Tagen erreichten die Vorbereitungen zum 2. Festival des Dodo Šošoka ihren Höhepunkt. Darüber informierte die anwesenden Journalisten im Rahmen einer Pressekonferenz Viktor Nižňanský (l.), ein Mitglied des Organisationsausschusses. Über weitere geplante Veranstaltungen aus dem Bereich Gesellschaft und Kultur berichteten der Bürgermeister der Stadt, Remo Cicutto, und der Generaldirektor des Heilbades Piešťany, Klaus Pilz (r.).

► Grafický dizajner, textilný výtvarník a maliar Otokar Bachorík sa po dlhšom časovom odstupe opäť prezentoval v Piešťanoch. Svoje tapisérie a maľby vystavil v galérii Fontána. Keďže celú mladosť prežil v tomto meste, na vernisáži dňa 13. 4. 2010 sa zišlo množstvo rodinných známych i priateľov umenia. Termín výstavy bol zároveň pripomienkou umelcových 77. narodenín.

The graphic designer, textile creative artist, and painter Otokar Bachorík, after a long hiatus, once again presented his works in Piešťany. He exhibited his tapestries and paintings at the Fontána Gallery. As he spent his entire youth in this town, many relatives as well as art-lovers showed up on opening day, 13 April 2010. The date of the opening just also happened to be the artist's 77th birthday.

Nach einer längeren Pause präsentierte sich der Maler, Graphik- und Textildesigner, Otokar Bachorík, wieder in Piešťany. Die Ausstellung seiner Tapisserien und Gemälde fand in der Galerie Fontána statt. Da der Künstler seine gesamte Jugend in dieser Stadt verbrachte, versammelten sich bei der Vernissage am 13. 4. 2010 zahlreiche Familienbekannte und Kunstfreunde. Der Ausstellungstermin soll gleichzeitig an den 77. Geburtstag des Künstlers erinnern.

Udalosti - návštevy - stretnutia

Events - Visits - Meetings ▪ Ereignisse - Besuche - Treffen

V mestečku Mont Valérien neďaleko Paríža sa 19. marca konala posledná rozlúčka s dcérou Imricha Wintera, Katarínou Ballovou (1921). Väčšiu časť svojho života prežila vo Francúzsku, kde sa narodili aj jej dve dcéry Blanka a Catherine. Na jeseň v roku 2008 s nadšením uvítala film Optimista od Dušana Trančíka, ktorý zobrazuje život jej strýka, Ľudovíta Wintera. Na fotografii s dcérou Catherine a vnukom Alexisom.

On 19 March a memorial service for the daughter of Imrich Winter, Katarína Ballová (1921), was held in the small town Mont Valérien nearby Paris. She spent most of her life in France, where her two daughters Blanka and Catherine were born. In autumn 2008, she was enchanted by the film Optimist by Dušan Trančík, which depicts the life of her uncle, Ľudovít Winter. In the picture with her daughter Catherine and grandson Alexis.

Im Städtchen Mont Valérien, unweit von Paris, fand am 19. März der letzte Abschied von Katarína Ballová (1921), der Tochter Imrich Winters, statt. Den größten Teil ihres Lebens verbrachte sie in Frankreich, wo auch ihre zwei Töchter Blanka und Catherine geboren wurden. Im Herbst 2008 begrüßte sie mit Begeisterung den Film „Optimista“ des Regisseurs Dušan Trančík, über das Leben ihres Onkels Ľudovít Winter. Ein Foto mit Tochter Catherine und Enkelsohn Alexis.

◀ Svetoznámy folklórny súbor Lúčnica v piešťanskom Dome umenia v apríli odpremiéroval svoj najnovší program „Mladosť a krása“. Výpravné tanečné vystúpenie vychádza zo starších, časom overených choreografií profesora Štefana Nosála. Vyše štyri desiatky tanečníkov doprevádza orchester Zlaté husle s hudbou Svetozára Stračina a Tibora Andrašovana. Mladosť a krása je vizuálne atraktívnou prehliadkou slovenských roľníckych, pastierskych i spoločenských tradícií.

The world-famous folklore group Lúčnica premiered at the House of Art in April, presenting their latest program 'Youth and Beauty'. Their epic dance performance is based on the older, time-proved choreographies of professor Štefan Nosál. More than four tenths of the dancers were accompanied by the orchestra Zlaté husle with the music of Svetozár Stračina and Tibor Andrašovan. The Youth and Beauty is a visually attractive depiction of the Slovak farmer, shepherd, and social traditions.

Im April feierte das weltweit bekannte Folkloreensemble „Lúčnica“ im Haus der Kunst in Piešťany die Premiere seines neuesten Programms mit dem Titel „Mladosť a krása“ (Jugend und Schönheit). Die imposante Tanzvorführung basiert auf älteren, bewährten Choreografien des Professors Štefan Nosál. Die mehr als 40 Tänzer werden vom Orchester „Zlaté husle“ mit der Musik von Svetozár Stračina und Tibor Andrašovan begleitet. Das Programm „Mladosť a krása“ ist eine visuell attraktive Darstellung der slowakischen Bauern-, Hirten- und Gesellschaftstraditionen.

◀ Desiate paralympijské hry v kanadskom Vancouveri boli pre člena Čestného predsedníctva Slovenského paralympijského výboru, primátora Piešťan Rema Cicutta, príležitosťou aj na mnohé stretnutia. K tým nezabudnuteľným patrilo aj pozvanie hokejistu Pavla Demitru na zápas kanadsko-americkej NHL a potom aj do šatne tímu Vancouver Canucks.

The tenth Paralympic Games in Canadian Vancouver provided an occasion for several meetings for the member of the Honorary Chairmanship of the Slovak Paralympic Committee and the mayor of Piešťany Remo Cicutto. One of the unforgettable ones was an invitation from the hockey player Pavol Demitra to a match of the Canadian and American NHL, which was followed by an invitation to the dressing room of the Vancouver Canucks..

Die 10. Paralympischen Spiele im kanadischen Vancouver boten für den Bürgermeister von Piešťany und Mitglied des Ehrengremiums des Slowakischen Paralympischen Komitees, Remo Cicutto, unter anderem auch Gelegenheiten zu vielen Treffen. Zu den unvergesslichen gehörte auch die Einladung des Hockeyspielers Pavol Demitra zum Spiel der kanadisch-amerikanischen Nationalliga mit einem anschließenden Besuch in der Umkleidekabine des Vancouver Canucks-Teams.

► Na 32. ročník medzinárodného tenisového turnaja Interspa Slovakia Cup Piešťany sa prihlásilo 48 hráčov do 18 rokov zo 16 štátov. Zo slovenských tenistov sa najďalej - do semifinále - dostala Chantal Škamlová z TK Piešťany. Víťazmi turnaja sa stali Giammarco Micolani z Talianska a Denisa Allertová z ČR.

The 32nd anniversary of the International Tennis Tournament Interspa Slovakia Cup Piešťany was contested by 48 players from 16 countries all under the age of 18. The best result by a Slovak player was achieved by Chantal Škamlová from TK Piešťany, who made it to the semi-finals. The winners of the tournament were Giammarco Micolani from Italy and Denisa Allertová from the Czech Republic.

Für eine Teilnahme am 32. Internationalen Tennisturnier „Interspa Slovakia Cup Piešťany“ meldeten sich 48 Spieler unter 18 Jahren aus 16 Ländern an. Von den slowakischen Tennisspielern schaffte es am weitesten - bis ins Semifinale - Chantal Škamlová vom Tennisclub „TK Piešťany“. Sieger des Turniers wurden Giammarco Micolani aus Italien und Denisa Allertová aus der Tschechischen Republik.

► Ladislav Mušínský (štvrtý zľava) mal od malička blízko k piešťanskému ochotníckemu divadlu. Jeho otec bol vo voľnom čase maskér a režisér divadelných hier. Preto Ladislav - už ako dôchodca - začal zhromažďovať všetko, čo súviselo s touto formou umeleckej tvorivosti - fotografie, plagáty, spomienky. Nazbieral úctyhodné množstvo materiálu, ktoré predstavil vo výstavnej sieni Balneologického múzea za širokej účasti verejnosti.

From an early age Ladislav Mušínský (4th from the left) had a close connection to the amateur theater, since his father was the make-up artist and director for the theatrical performances in his free time. This is why, in retirement, he began to put together everything connected with this form of art, including photos, posters, and any other remembrances. He gathered a rather large amount, which he then presented for the broader public, in his exhibition in the exhibition hall of the Balneological Museum.

Ladislav Mušínský (4.v.l.) hatte von klein auf ein enges Verhältnis zum Laientheater in Piešťany. Sein Vater wirkte in seiner Freizeit als Maskenbildner und Regisseur von Theaterstücken. Das führte Ladislav dazu, dass er als Rentner all das zu sammeln begann, was mit dieser Art der künstlerischen Schöpfung zusammen hing - Photographien, Plakate, Erinnerungsstücke. Zusammen kam ein bemerkenswert umfangreiches Material, welches unter Teilnahme der breiten Öffentlichkeit im Ausstellungssaal des Balneologischen Museums präsentiert wurde.

► Piešťany navštívila delegácia predstaviteľov štátnej správy z Bieloruska, ktorú na Slovensko pozvalo centrum pre ekonomické a sociálne analýzy M.E.S.A. 10. Cieľom ich pracovnej cesty bolo spoznať úlohu samosprávy pri riešení problematiky sociálnych vecí. Po odbornej prednáške si hostia pozreli zariadenia sociálnych služieb Lumen a Domum, ktorých zriaďovateľom je mesto Piešťany.

The Center for Economic and Social analysis M.E.S.A 10 invited a delegation of government officials from Belarus to Slovakia, which also visited Piešťany. The goal of this business trip was to learn more about the role of local government offices in resolving problematic social issues. After attending an informational lecture the guests visited the social service facilities Lumen and Domum, which are operated by the town of Piešťany.

Auf die Einladung des Zentrums für Wirtschafts- und Sozialanalysen (M.E.S.A) hin, kam eine Delegation aus Vertretern der Staatsverwaltung Weißrusslands zu Besuch nach Piešťany. Das Ziel ihrer Arbeitsreise war, die Rolle der Selbstverwaltung bei der Lösung sozialer Probleme zu erforschen. Im Anschluss an einen Fachvortrag besichtigten die Gäste die sozialen Einrichtungen „Lumen“ und „Domum“, gegründet von der Stadt Piešťany.

Protokol o spolupráci Ruska a Slovenska

The Protocol of Cooperation between Russia and Slovakia

Protokoll zur Zusammenarbeit zwischen Russland und der Slowakei

Jana Štefečková Beňačková Foto archív SLKP

Posledný februárový týždeň pricestovala do Kúpeľov Piešťany takmer dvadsaťčlenná ruská delegácia, ktorá si po náročných rokovaniach v Bratislave prišla k nám oddýchnuť, a na záver svojho pobytu podpísať protokol o vzájomnej spolupráci. Členov ruskej a slovenskej komisie privítal v hoteli Balnea Esplanade Palace**** obchodný riaditeľ Kúpeľov Piešťany Hans Dieter Bergmann a obchodný zástupca Rastislav Slyško. Večer sa hostia mohli ponoriť do vonkajšej vírivky alebo si vychutnať plávanie v termálnom bazéne pod holým nebom. Na druhý deň si vyskúšali legendárne bahnísko, zrkadlisko a solnú jaskyňu. Neskôr bola pre nich pripravená v salóniku Venezia prezentácia o Kúpeľoch Piešťany, ale i celom Slovensku.

O hospodárskej a vedeckotechnickej spolupráci Ruska a Slovenska neoficiálne hovorili predsedovia oboch strán - Vladimír Borisovič Zotov a Vojtech Ferencz - aj na slávnostnom obede, kde sa im okrem iných pochúťok ponúkala grilovaná mozarella na bylinkách i domáca štrúdlá so zmrzlinou. Po obede nasledovala najdôležitejšia udalosť pre zúčastnených - podpis protokolu o vzájomnej spolupráci, sprevádzaný poslednými reakciami a priateľskými výmenami názorov.

„Sme radi, že dohoda o vzájomnej spolupráci Ruska a Slovenska bola podpísaná práve na pôde Slovenských liečebných kúpeľov Piešťany, keďže sa hovorilo aj

o spolupráci v rámci cestovného ruchu. A Kúpele Piešťany sú jednou zo zaujímavých destinácií práve pre Rusov“, dodáva k podpisu zmluvy Klaus Pilz, generálny riaditeľ Kúpeľov Piešťany. ■

ARussian delegation of almost twenty members arrived at Spa Piešťany during the last week of February. They came to our town to relax after demanding negotiations in Bratislava and to sign a Protocol of Cooperation at the end of their stay. The members of the Russian and Slovak committee were greeted by the commercial manager of Spa Piešťany, Hans Dieter Bergmann and the sales representative, Rastislav Slyško in the Balnea Esplanade Palace**** Hotel. In the evening, guests could immerse themselves in an outside whirlpool or enjoy swimming in a thermal swimming pool under the open sky. The next day they experienced the legendary mud pool, mirror pool and salt cave. Later there was a presentation of Spa Piešťany as well as one of Slovakia in the Venezia reception room.

Representatives of both countries, Vladimir Borisovich Zotov and Vojtech Ferencz, unofficially talked about economic, scientific and technical cooperation between Russia and Slovakia at a ceremonial lunch where grilled mozzarella

with herbs as well as home-made strudel with ice-cream was served along with some other delicacies. The most important event for participants followed after lunch - the signing of the protocol of cooperation accompanied by final reactions and friendly exchanges of opinions.

“We are happy that the Protocol of Cooperation between Russia and Slovakia was signed on the grounds of the Slovak Health Spa Piešťany as we have also talked about cooperation within the tourist industry. And Spa Piešťany is one of the more interesting destinations for Russian people,” Klaus Pilz, the general manager of Spa Piešťany added to the signing of agreement. ■

In der letzten Februarwoche traf im Heilbad Piešťany eine knapp 20-köpfige russische Delegation ein, um sich hier nach anstrengenden Verhandlungen in Bratislava zu erholen und zum Abschluss ihres Besuches ein Protokoll zur bilateralen Zusammenarbeit zu unterzeichnen. Die Mitglieder der russischen und slowakischen Kommission wurden im Hotel Balnea Esplanade Palace**** von Hans Dieter Bergmann, dem kaufmännischen Leiter des Heilbades Piešťany sowie dem Handelsvertreter Rastislav Slyško, begrüßt. In den Abendstunden konnten die Gäste die Annehmlichkeiten des Außenwhirlpools oder das Schwimmen im Thermalbassin unter freiem Himmel genießen. Am nächsten Tag testeten sie das legendäre Schlammbecken, das Spiegelbad und die Salzhöhle. Später wartete auf sie im Salon Venezia eine Präsentation des Heilbades und der Slowakei.

Über die wirtschaftliche und wissenschaftlich-technische Zusammenarbeit zwischen Russland und der Slowakei sprachen die Delegationsleiter beider Länder - Vladimír Borisovič Zotov und Vojtech Ferencz - inoffiziell auch während des feierlichen Mittagessens, bei dem neben anderen kulinarischen Spezialitäten auch gegrillter Mozzarella im Kräuterbett und hausgemachter Apfelstrudel mit Eis gereicht wurden. Nach dem Mittagessen erfolgte das für alle Beteiligten wichtigste Ereignis - die Unterzeichnung des Protokolls zur bilateralen Zusammenarbeit, begleitet von letzten Anregungen und freundschaftlichem Meinungsaustausch.

„Wir freuen uns, dass die Vereinbarung über die Zusammenarbeit zwischen Russland und der Slowakei, gerade hier, auf dem Boden des Slowakischen Heilbades Piešťany unterzeichnet wurde, da auch die Zusammenarbeit im Rahmen des Reiseverkehrs erörtert wurde. Das Heilbad Piešťany stellt gerade für Besucher aus Russland eine interessante Destination dar“, fügt der Generaldirektor des Heilbades Piešťany, Klaus Pilz, der Unterzeichnung der Vereinbarung hinzu. ■

▲ Masahiko pri príprave suši.
Masahiko preparing sushi.
Masahiko bei der Zubereitung von Sushi

Japonsko a Piešťany Masahikovými očami

Piešťanské informačné centrum pravidelne pripravuje pre svojich návštevníkov stretnutia s cestovateľmi či fotografmi a sprostredkúva im tak zážitky a poznanie rôznych kútov sveta. Výnimočný ohlas zaznamenalo marcové podujatie, kde bol naším hosťom rodák z krajiny vychádzajúceho slnka Masahiko Shiraki.

The Piešťany Information Centre regularly prepares meetings with travellers and photographers for its visitors in an effort to foster the exchange of experiences and knowledge from different corners of the world. Especially successful was the March event with Masahiko Shiraki, a native of the Land of the Rising Sun.

Das Informationszentrum von Piešťany bereitet für seine Besucher regelmäßige Treffen mit Reisenden oder Fotografen vor und vermittelt ihnen so Erlebnisse und Kenntnisse über verschiedene Ecken der Erde. Auf ganz besondere Resonanz stieß die Veranstaltung im März, in deren Rahmen Masahiko Shiraki aus dem Land der aufgehenden Sonne als Gast auftrat.

Japan and Piešťany
through the eyes
of Masahiko

Japan und
Piešťany mit
Masahikos Augen

Martina Marová
Foto Martin Palkovič

Pôvodným povoláním novinár, ktorého na Slovensko priviedlo osudové stretnutie s jeho dnešnou manželkou, slovenskou herečkou Oľgou Belešovou. Svoj príbeh preniesli aj na divadelné dosky, kde spoločne účinkujú v predstavení divadla GUnaGU s názvom John a Yoko. Okrem toho sa Masahiko venuje klasickej japonskej masáži vo svojom bratislavskom štúdiu Tatami.

Na podnet piešťanskej knižnice a informačného centra si pripravil zaujímavú prezentáciu, ktorá prilákala početné publikum. Obdivuhodnou slovenčinou rozprával o svojej rodnej krajine, jej krásach, zvyklostiach i špecifikách, pre našinca mnohokrát nepochopiteľných. O biznismenoch, ktorí často celý týždeň prespávajú v capsule hoteloch, pripomínajúcich medové pláсты, len aby sa vyhli každodennému cestovaniu beznádejne preplnenými vlakmi, ale aj o neľahkých začiatkoch na Slovensku a kuriózných situáciách, aké prináša spoločný život partnerov z dvoch rôznych kultúr. Svoje rozprávania Masahiko obohatil aj o praktické ukážky. Kulinárske umenie predviedol pri príprave japonskej špeciality suši, dámy zase zaujal ukážkou obliekania kimona. Zdôraznil pri- tom, že je dôležité, aby ostala

odhalená šija, pre Japoncov najpôvabnejšia časť ženského tela.

Sympatický Masahiko si svojím humorom, temperamentom a srdečnosťou okamžite získal všetkých prítomných. V publiku bola cítiť pozitívna energia, ľudia sa po celý čas usmievali, zabávali na jeho komentároch a v závere jeho vystúpenie odmenili búrlivým potleskom. O tom, že tieto dojmy boli obojstranné, svedčí aj Masahikov článok v jeho pravidelnom stĺpčeku denníka SME, z ktorého citujeme: „Ďakujem všetkým, ktorí prišli, a tým, ktorí besedu zorganizovali. Bolo to stretnutie milých a slušných ľudí na vysokej kultúrnej úrovni. Vďaka tomuto stretnutiu som Piešťanmi očarený. Nielen v infocentre, aj v meste, na ulici som sa stretol s ochotou a priateľnosťou. Táto nesmierne pozitívna skúsenosť poopravila všetky moje negatívne zážitky s niektorými lokálnymi hrubianmi. Myslíte si, že je to preto, lebo sú v Piešťanoch viac zvyknutí na ľudí z cudziny? Alebo sú uvoľnenejší, lebo žijú v kúpeľnom meste? Tak či onak, cítil som v ovzduší niečo odlišné v porovnaní s niektorými inými mestami a dedinami.“

Na návštevu kúpeľov mu síce čas neostal, ale ako sám hovorí, „rád sa tam vrátim. Stretnúť príjemných ľudí a relaxovať.“

A my len dodávame - v Piešťanoch ste kedykoľvek srdečne vítaní. ■

After meeting his future wife, the Slovak actress Oľga Belešová, the former journalist moved to Slovakia. With his wife, they have also brought their story to the stage, in a performance of the GUnaGU theatre John and Yoko, in which they are also starring. Besides this, Masahiko also goes in for a classic Japanese massage in his Tatami studio in Bratislava.

At the suggestion of the Piešťany Library and Information Centre, he prepared an interesting presentation, which drew a large audience. In admirable Slovak he was talking about his mother country, its beauties, customs, and special characteristics quite unimaginable for the locals. He continued by describing businessmen who sleep over in capsule hotels during the week so they can avoid the everyday commute on overcrowded trains. He also

shared his formidable beginnings in Slovakia, and curious situations caused by the cohabitation of partners from different cultures. Masahiko also prepared some practical demonstrations to enrich his stories. He presented his culinary art by making the Japanese speciality sushi and fascinated ladies by showing how to put on a kimono. He stressed that it's important for the nape to be uncovered, as for the Japanese, this is the most appealing part of a woman's body.

The likeable Masahiko won over the audience with his wit, temperament, and kind-heartedness. One could feel positive energy coming from the audience; his remarks kept them entertained and smiling throughout, and in turn, he was rewarded at the end with a wild round of applause. Masahiko's article in his regular column of the daily SME confirms the fact that these impressions were mutual, and so we'd like to quote: **Thanks to everybody who came, and to those who organized the discussion. It was a meeting of nice and decent people on a high cultural level. Thanks to this meeting I am now enchanted by Piešťany. Not only at the Information Centre, but also in the town,**

and on the street I met with good-will and kindness. This overwhelmingly positive experience altered all of the previous negative experiences I had had with some local boors. Could this be because in Piešťany people are more used to foreigners? Or that they are more relaxed because they live in a spa town? Whichever way, in comparison to other small towns and villages, I felt something different in the air there.'

Though he did not have time to visit the spa, he says: **'I'll be glad to come back again. To meet pleasant people and to relax.'**

And we add - you are welcome in Piešťany anytime. ■

Ein früherer Journalist, den die schicksalhafte Begegnung mit seiner heutigen Ehefrau, der slowakischen Schauspielerin Olga Belešová, in die Slowakei führte. Ihre Geschichte übertrugen sie auch auf die Bühne des GUaGU-Theaters, wo sie gemeinsam in dem Stück „John und Yoko“ spielen. Masahiko widmet sich außerdem der klassischen japanischen Massage in seinem Studio „Tatami“ in Bratislava. Auf Initiative der Stadtbibliothek von Piešťany und des Informationszentrums bereitete er eine interessante Präsentation vor, die ein zahlreiches Publikum anlockte. In ausgezeichnetem Slowakisch sprach er über sein Heimatland, dessen Schönheit, Gepflogenheiten und die landestypischen, für unsereins oft nicht nachvollziehbaren Besonderheiten. Über Ge-

schäftsmänner, welche häufig die ganze Woche über in honigwabenartigen Unterkünften, den so genannten Capsule-Hotels übernachten, nur um dem täglichen Pendeln in den hoffnungslos überfüllten Zügen zu entgehen, aber auch über die schwierigen Anfänge in der Slowakei und kuriose Situationen, die das gemeinsame Leben zweier Partner aus verschiedenen Kulturen mit sich bringt. Seine Erzählung bereicherte Masahiko auch durch praktische Vorführungen. Die kulinarische Kunst präsentierte er anhand der Zubereitung der japanischen Spezialität Sushi und die Damenwelt fesselte er wiederum mit der Anleitung für das korrekte Binden eines Kimonos. Wichtig dabei ist, wie er betonte, dass der Nacken - in den Augen der Japaner der anmutigste Teil des weiblichen Körpers - unbedeckt bleibt.

Mit seinem Humor, Temperament und seiner Herzlichkeit eroberte der sympathische Masahiko alle Anwesenden im Sturm. Im Publikum war eine Art positiver Energie spürbar, die Menschen lächelten die ganze Zeit, amüsierten sich bei seinen Kommentaren und belohnten ihn am Ende seiner Vorführung mit einem tosenden Beifall. Dass diese Eindrücke gegenseitig waren, belegt auch Masahikos Artikel in seiner regelmäßigen Kolumne des Tagesblatts „SME“, aus dem wir zitieren:

„Ich bedanke mich bei allen, die gekommen sind, wie auch bei denen, die diese Gesprächsrunde organisierten. Es war ein Zusammentreffen netter, gesitteter, höflicher Menschen auf hohem kulturellem Niveau. Dank dieses Besuchs bin ich von Piešťany verzaubert. Nicht nur im Informationszentrum, sondern auch in der Stadt und auf der Straße begegneten mir Entgegenkommen und Freundlichkeit. Diese überaus positive Erfahrung relativierte alle meine negativen Erfahrungen mit einigen einheimischen Rabauken. Denken Sie, dass es daran liegt, weil die Einheimischen hier an Ausländer mehr gewohnt sind? Oder sind sie etwas lockerer, weil sie in einer Kurstadt leben? So oder so, ich spürte, dass die Atmosphäre hier, verglichen mit manchen anderen Städtchen und Dörfern, eine andere ist.“

Für den Besuch des Heilbades blieb Masahiko zwar keine Zeit, aber wie er selbst sagt: „Ich kehre gerne dorthin zurück - um angenehme Menschen zu treffen und zu entspannen.“

Und wir fügen nur noch so viel hinzu: „Sie sind in Piešťany jederzeit herzlich willkommen.“ ■

◀ Oblieť si tradičné japonské kimono je hotový obrad. Úloha modelky pripadla organizátorke podujatia Margite Galovej, riaditeľke Mestskej knižnice v Piešťanoch.

Putting on a traditional Japanese kimono is a ceremony indeed. The role of the model was assigned to the organizer of the discussion, Margita Galová, the general director of the Piešťany Town library.

Das korrekte Anziehen eines traditionellen japanischen Kimonos ist ein wahres Ritual. Die Rolle des Models übernahm die Leiterin der Stadtbibliothek von Piešťany und Veranstalterin dieses Treffens, Margita Galová.

Debutový album Tomáša Gajlíka

Tomáš Gajlík's debut album
Das Debütalbum von Tomáš Gajlík

Kornel Duffek Foto Tomáš Hudcovič

■ Zdá sa, že 30-ročný džezový klavirista, a dnes už aj producent, Tomáš Gajlík z Piešťan ide nezadržateľne za svojím cieľom. Z vlastných kompozícií, ktoré v posledných rokoch čoraz častejšie zaradoval do svojich koncertných vystúpení, vydal debutový album. Nazval ho MORE THAN ONE WAY. V tomto názve je zašifrovaný aj autorov prístup k hudbe a jeho akceptácia rôznych hudobných štýlov. Krst albumu sa uskutočnil 3. marca 2010 v bratislavskom Nu Spirit Club na Šafárikovom námestí. „Prvorodenca“ privítali speváčka Tina (sprava) a Lucia Lužinská, ktorá s Tomášom spolu študovala na Univerzite hudby a interpretačného umenia v Grazi.

Tomáš Gajlík stojí v pozadí viacerých aktivít v oblasti džezovej hudby. Okrem pravidelných koncertov a komponovania vedie od roku 2008 (spolu s Michalom Bugalom) džezové kurzy pre mladých hudobníkov v rámci International Jazz Piešťany. Spolupracuje aj pri príprave Festivalu Dodo Šošoka.

■ It seems that 30-year old jazz pianist and now also producer, Tomáš Gajlík from Piešťany, is going after his goals without holding back. He released a debut album of his own compositions, which he has started to use increasingly more and more during his concerts in recent years. He named his

album MORE THAN ONE WAY. His attitude to music as well as his acceptance of various music styles is encoded in the title. The release of the album took place in the Nu Spirit Club in Šafárik Square in Bratislava on 3 March 2010. His 'first-born' was greeted by Tina, the singer (on the right), and Lucia Lužinská who studied with Tomáš at the University of Music and Performing Arts in Graz.

Tomáš Gajlík is involved in several activities in the field of jazz music. Besides regular concerts and composing, he has led (together with Michal Bugala) jazz courses for young musicians within International Jazz Piešťany since 2008. He also participates in the preparation of the Festival of Dodo Šošoka.

■ Es scheint als ob der 30-jährige Jazz-Pianist und mittlerweile auch Produzent, Tomáš Gajlík aus Piešťany, auf dem Weg zu seinem Ziel nicht aufzuhalten wäre. Seine eigenen Kompositionen, die er im Verlauf der letzten Jahre immer häufiger in seine Konzertauftritte integrierte, brachte er jetzt auf einem Debütalbum heraus. Sein Titel „MORE THAN ONE WAY“ reflektiert die Einstellung des Autors zur Musik sowie seine Akzeptanz verschiedener Musikrichtungen. Die Taufe des Albums fand am 3. März 2010 im „Nu Spirit Club“ auf dem „Šafárikovo námestie“ in Bratislava statt. Das „Erstgeborene“ begrüßten die Sängerin Tina (v.r.) und Lucia Lužinská, die zusammen mit Tomáš an der Universität für Musik und Darstellende Kunst in Graz studierte.

Tomáš Gajlík steht auch im Hintergrund verschiedener Veranstaltungen im Bereich der Jazzmusik. Neben regelmäßigen Konzerten und dem Komponieren führt er seit 2008 (zusammen mit Michal Bugala), im Rahmen des Festivals „International Jazz Piešťany“, Jazzkurse für junge Musiker. Außerdem wirkt er bei der Vorbereitung des Dodo Šošoka-Festivals mit.

Joe Klamar v Kursalone

Joe Klamar in Kursalon
Joe Klamar im Kursalon

Tomaš Hudcovič Foto autor

■ Koncom marca sa v piešťanskom Kursalone konal už siedmy Foto Session, ktoré organizuje Piešťanský fotoklub. Hviezdou posledného stretnutia bol v súčasnosti najlepší slovenský fotoreportér Joe (Jozef) Klamar, pracujúci pre renomovanú francúzsku agentúru AFP. Za úspech možno považovať už samotný fakt, že sa ho vôbec podarilo dostať do Piešťan. Ako fotoreportér zahraničnej agentúry má skutočne nabitý svoj pracovný kalendár. Malá bilancia, ako zatiaľ trávil rok 2010: takmer celý január bol v Angole na africkom futbalovom pohári národov, fotil konské pólo v Tatrách, fašiangové tradície na severe Slovenska, medzitým si odskočil na pár dní do Viedne a Bratislavy a už bol na pretekoch svetového pohára v lyžovaní v Alpách, potom Praha a stretnutie Obama - Medvedev ... To je údel fotoreportéra - rýchlo nafotiť, poslať čím skôr do agentúry a ísť zase inde. Jeho fotografia Obamu s Masarykom, s ktorou vyhral minuloročnú súťaž Czech Press Photo, rozprúdila diskusie. Jedným sa páčila, iným nie. Nemožno jej však uprieť nápad a aj keď sa s jej výslednou podobou pohrala príroda (opar či smog nad Prahou), konečným efektom bolo to, že nikto iný podobný záber nespravil. Hoci jeho fotografie poznajú ľudia z titulných strán New York Times či Washington Post, zostal skromný a ústretový ku každému a svoje skúsenosti rád odovzdáva ďalej.

■ At the end of March, the seventh Photo Session was held, an event organized by the Piešťany Photo Club every spring and autumn. Joe (Jozef) Klamar, currently the best Slovak photo journalist, who works for the prestigious French agency AFP, was the star of the last session. Getting him to Piešťany was a success in itself, for as a photo journalist for a foreign agency, who works pretty much all around the world, his schedule is tight. Just a short overview of what he has done in 2010 so far: he spent almost all of January at the African championship of Nations in Angola, he shot horse polo in the Tatras and Shrovetide traditions in the north of Slovakia, in between he dropped down to Vienna and Bratislava for a couple of days just to be busy at the Alpine Ski World Cup, then off to Prague and the Obama-Medvedev meeting... this is the life of a photo journalist – shooting quickly, sending it to the agency as soon as possible, and travelling somewhere else again. His photograph of Obama with Masaryk, which won the Czech Press Photo contest last year, became a talking point. Some liked it, while others did not. Either way, one must admit, it has its own merit, and even though nature played with its final form (with haze or smog over Prague), the final effect remained the same: nobody else had ever taken a similar shot. Even though his photographs are known by many from the front pages of the New York Times or Washington Post, he has remained modest and accommodating to everyone, gladly sharing his vast and varied experiences.

■ Ende März fand im Gebäude des Kursalons in Piešťany die bereit 7. „Foto-Session“ des Fotoclubs Piešťany statt. Stargast des letzten Treffens war derzeit der beste slowakische Fotoreporter Joe (Jozef) Klamar, der für die renommierte französische Agentur AFP arbeitet. Allein die Tatsache, dass er nach Piešťany kam, ist ein Erfolg. Als Fotoreporter einer internationalen Agentur hat er einen prall gefüllten Terminkalender. Hier eine kleine Bilanz seiner bisherigen Aktivitäten im Jahr 2010: beinahe den ganzen Monat Januar verbrachte Joe in Angola bei dem Afrikanischen Cup der Nationen, um danach das Polospiel in der Tatra und Faschingstraditionen im Norden der Slowakei zu fotografieren. Zwischendurch machte er für ein paar Tage einen Abstecher nach Wien und Bratislava und schon verfolgte er die Wettkämpfe bei dem Skiweltcup in den Alpen, danach folgten Prag und das Treffen von Obama und Medwedew... Das ist das Schicksal eines Fotoreporters – schnell abdrücken, noch schneller an die Agentur schicken und dann die nächste Reise antreten. Seine Fotomontage mit den Präsidenten Obama und Masaryk, die bei dem Wettbewerb „Czech Press Photo“ im letzten Jahr den ersten Preis gewann, regte Diskussionen an. Die einen fanden sie gut, die anderen wiederum nicht. Ein Ideenreichtum kann ihr jedoch keiner abstreiten, und auch wenn bei ihrer endgültigen Gestalt die Natur mitspielte (Dunst oder Smog über Prag), der Schlusseffekt war eine Aufnahme wie sie niemand sonst gemacht hatte. Obwohl Menschen seine Bilder von den Titelseiten der New York Times oder der Washington Post kennen, bleibt Joe Klamar im Umgang mit anderen Menschen bodenständig, zuvorkommend, und reicht seine Erfahrungen gerne weiter.

Milan Sládek sa vrátil do Piešťan

Milan Sládek
has returned to Piešťany

Milan Sládek kehrte
nach Piešťany zurück

Martin Palkovič Foto autor

■ Dom umenia privítal 24. marca 2010 svetoznámeho míma Milana Sládka. Jeho tunajšie vystúpenie bolo jedinou slovenskou reprízou programu s názvom „Best of“, ktoré predtým predviedol v Slovenskom národnom divadle a bolo retrospektívou toho najlepšieho z 50-ročnej tvorby umelca.

Bez pantomímy sa nezaobišla ani záverečná klaňačka. Herec predstieral, že zatvára oponu, za ňou si unavene vydýchol, nakukol do hľadiska a ešte raz sa vrátil, aby publiku poďakoval. Prvýkrát počas večera použil slová. Hovoril o interakcii medzi hercom a divákom, ktorý do predstavenia prichádza s vlastným „talentom, fantáziou a emocionálnym svetom. V tejto symbióze vzniká predstavenie.“

Okrem dobrého publika má slávny mím rád Piešťany aj vďaka Emilovi Lehutovi. Tento literárny kritik a tunajší rodák mu pomáhal už počas umeleckých začiatkov. „Vďaka nemu som sa dostal do divadla E. F. Buriana, a to bolo pre moju kariéru nesmierne dôležité,“ povedal pre Revue Piešťany Milan Sládek.

■ The House of Art greeted the world-famous mime artist Milan Sládek on 24 March 2010. His local performance was the only Slovak repeat of the 'Best of' programme, a 50-year retrospective, that he had previously performed in the Slovak National Theatre.

Even the final bow could not do without mime. The actor pretended as if he was closing the curtain, then he breathed out tiredly behind it, he peeked into the auditorium and returned to the stage to thank his audience. It was only at this moment that he spoke for the first time, talking about the interaction between an actor and the audience, who

come to the performance with their own "talent, fantasy and emotional world. The performance emerges from such symbiosis."

Besides a good audience, the famous mime artist also likes Piešťany thanks to Emil Lehuta. This literary critic and local native helped him at the beginning of his career. "I made it to the Theatre of E. F. Burian thanks to him and that was very important for my career," said Milan Sládek for Revue Piešťany.

■ Das Haus der Kunst begrüßte am 24. März 2010 den weltberühmten Pantomimen Milan Sládek. Die Vorführung in unserer Stadt war die einzige slowakische Wiederholung seines Programms „Best of“, mit dem er zuvor in dem Slowakischen Nationaltheater auftrat und welches eine Retrospektive auf das Beste aus 50 Jahren Schaffenszeit dieses Künstlers darstellte.

Auch die Verbeugung am Ende der Vorführung kam ohne pantomimische Einlagen nicht aus. Der Schauspieler mimte das Zuziehen eines imaginären Vorhangs, hinter dem er erschöpft ausatmete, danach warf er spitzbübisch einen Blick in den Zuschauerraum und kehrte erneut auf die Bühne, um dem Publikum zu danken. Zum ersten Mal im Verlauf des Abends nutzte er hierfür das gesprochene Wort. Er erzählte von der Wechselwirkung zwischen Schauspieler und Zuschauer, der zu einer Vorstellung das eigene Talent sowie die eigene Phantasie und emotionale Welt bringt. In dieser Symbiose entsteht das Schauspiel."

Neben dem guten Publikum besteht für den berühmten Pantomimen noch ein weiterer Grund, Piešťany zu mögen. Sein Name ist Emil Lehuta. Der Literaturkritiker, der aus Piešťany stammt, half ihm bereits als er noch am Anfang seiner künstlerischen Laufbahn stand. „Dank ihm kam ich an das E. F. Burian-Theater und das war für meine Karriere enorm wichtig“, sagte Milan Sládek der Revue Piešťany.

(Ne)tradičné umenie z ostrova Bali

(Un)traditional art from Bali Island

Eine (nicht)traditionelle Kunst
von der Insel Bali

Martin Palkovič Foto autor

▲ Barbora Paulovičová sa počas svojho pobytu na Bali zblížila nielen s tamojším výtvarným, ale aj tanečným umením.
Barbora Paulovičová became close not only with local fine art but also with the art of dance during her stay in Bali.
Barbora Paulovičová machte sich während ihres Aufenthaltes auf Bali neben den landeseigenen bildenden Künsten ebenfalls mit der Tanzkunst vertraut.

■ V marci prezentovala v Galérii Fontána svoje diela inšpirované Indonéziou mladá výtvarníčka Barbora Paulovičová. Vďaka štúdiu u starých majstrov zvláda čerstvá absolventka VŠVU náročnú techniku, používanú pri stvárňovaní tradičných náboženských eposov na ostrove Bali. V patriarchálnej indonézskej spoločnosti, kde vládne obdiv k Rámovi, šokovala svojou Sítajánou - obdivným príbehom o Rámovej žene Síte. Pohľad emancipovanej Európanky na hinduistickú mystiku najprv Indonézanov šokoval, nakoniec sa s ním mnohí stotožnili.

Obraz, vytvorený pomocou tradičnej techniky, obsahuje moderné posolstvo - epický príbeh o vernej manželke, ktorá je nespravodlivo potrestaná a musí trpieť napriek svojej nevine. Okrem tohto obrazu boli v Galérii Fontána vystavené aj skice, predchádzajúce jeho vytvoreniu.

Barbora Paulovičová po absolvovaní VŠVU u profesora Dušana Kállaya žila a študovala na Bali vďaka grantu indonézskej vlády. Nie príliš bohatá krajina si takto vytvára množstvo priateľov po celom svete. Niekoľko z nich má vďaka tejto výstave už aj v Piešťanoch.

■ A young artist Barbora Paulovičová presented her works inspired by Indonesia in the Fontána Gallery in March. A recent graduate of the Academy of Fine Arts and Design masters a strenuous technique used in the depiction of traditional religious epics on Bali Island thanks to learning from the old masters. In a patriarchal society she made real waves with her Sitayana - an admiring story about Rama's wife Sita. The perspective of an emancipated European on Hindu mysticism shocked Indonesians at first, however, many people finally identified with it.

The painting, created by means of a traditional technique, embodies a modern message - the epic story about a faithful wife who is wrongfully punished and has to suffer despite her innocence. Besides this painting, the sketches which preceded its creation were also on display in the Fontána Gallery.

Barbora Paulovičová lived and studied on Bali thanks to a grant from the Indonesian government after she had graduated from the Academy of Fine Arts and Design under professor Dušan Kállay. In such a way, this not-very-rich country has made a lot of friends all over the world. And thanks to this exhibition, it has already made some new ones in Piešťany as well.

■ Im März präsentierte die junge bildende Künstlerin Barbora Paulovičová, in der Galerie „Fontána“, ihre von Indonesien inspirierten Werke. Dank des Studiums bei alten Meistern bewältigte die frische Absolventin der Hochschule für bildende Künste (VŠVU) die komplizierte Technik, die bei der Darstellung der traditionellen Sanskrit-Epen auf der Insel Bali verwendet wird. In der patriarchalen indonesischen Gesellschaft, geprägt von der Verehrung Ramas, schockierte sie mit ihrer Sitayana – einer huldvollen Geschichte über Ramas Frau Sita. Die Sichtweise einer emanzipierten Europäerin auf die hinduistische Mystik verursachte bei den Indonesiern zuerst Entrüstung, doch am Ende konnten sich viele mit ihr identifizieren.

Das Bild, erschaffen mit Hilfe der traditionellen Technik, birgt eine zeitgemäße Botschaft - die epische Geschichte einer treuen Ehefrau, die zu Unrecht bestraft wird und die trotz ihrer Unschuld leiden muss. Auch einige Zeichnungen, die der Schaffung des Bildes vorausgingen, wurden in der Galerie „Fontána“ ausgestellt.

Nach dem Absolvieren ihres Studiums an der Hochschule für bildende Künste, bei Professor Dušan Kállay, lebte und studierte Barbora Paulovičová, dank eines Stipendiums der indonesischen Regierung, auf Bali. So gewinnt dieses nicht gerade mit Reichtum gesegnete Land rund um den Globus eine Menge Freunde. Einige hat es jetzt, dank dieser Ausstellung, auch in Piešťany.

▲ Príbeh Sítajány v interpretácii Barbory Paulovičovej.
The story of Sitayana in the interpretation by Barbora Paulovičová.
Die Geschichte der Sita in der Darstellung von Barbora Paulovičová

▲ Drevené hrazdenie so secesnými prvkami.
Timber framework with secession features.
Das hölzerne Fachwerk mit Jugendstil-Elementen

Villa Löger v novom svetle

Villa Löger in a new light Villa Löger im neuen Licht

Kornel Duffek Foto Martin Palkovič

Keď chcete vidieť na internete stavby, projektované Dušanom Jurkovičom, objaví sa vám medzi nimi aj piešťanská Villa Löger, a to nielen na slovenskej, ale i na poľskej, nemeckej či českej webovej stránke. Na www.panoramio.com je pripojená aj mapka, ktorá situuje tento objekt do Luhačovic na Morave. Práve tam totiž jeden z najväčších slovenských architektov Dušan Jurkovič projektoval podobné hrazdené stavby. Už je jasné, že - škoda! - ide o omyl. Kto však v skutočnosti bol staviteľom a investorom Villy Löger a kedy sa realizovala táto pekná, romanticky pôsobiaca členitá stavba s vežičkou?

If you want to see buildings designed by Dušan Jurkovič on the internet, Piešťany's Villa Löger will appear among them, and not only on Slovak, but also on Polish, German and Czech web sites. On www.panoramio.com there's also a map attached, which places this building in Luhačovice in Moravia, which is mainly where Dušan Jurkovič designed similar framework buildings. However, it is now sadly clear that this is obvious misinformation. Who then was the builder and investor of the Villa Löger and when was this pretty, romantic-looking and complex building with a turret constructed?

Wer sich im Internet von Dušan Jurkovič entworfene Bauwerke ansieht, entdeckt unter ihnen auch die Villa Löger in Piešťany, und das nicht nur auf der slowakischen, sondern ebenfalls auf der polnischen, deutschen und tschechischen Website. Unter www.panoramio.com befindet sich dieses Objekt, laut der beigefügten Karte, in dem mährischen Städtchen Luhačovice. Gerade dort projektierte einer der größten slowakischen Architekten - Dušan Jurkovič - ähnliche Fachwerkhäuser. Bedauerlicherweise handelt es sich hier ganz klar um einen Irrtum. Wer war also der wahre Erbauer und Investor der Villa Löger und wann wurde dieses schöne, romantisch anmutende, gegliederte Bauwerk mit einem kleinem Türmchen errichtet?

O Villa Löger sme mali doteraz veľmi strohé vedomosti. Objekt sa nachádza pri vstupe na Kolonádový most, ktorý vystriedal pôvodný drevený. Stavba dostala meno po nitrianskom priekopníkovi fotografie Gusztávovi Lögerovi, ktorý v druhej polovici 19. storočia pravidelne prichádzal počas leta do Piešťan fotografovať kúpeľných hostov. Okrem toho tu organizoval aj rôzne kultúrne podujatia pre ich pobavenie a rozptýlenie. Aby nemusel platiť za ubytovanie v sezóne, postavil si na brehu Váhu letovisko. Historikovi Robertovi Bačovi sa podarilo zistiť aj dátum jeho úmrtia - 1898. Opustený piešťanský dom rýchlo pustol a zdevastovala ho aj povodeň.

Výhodný pozemok si všimli manželia Baumgartnerovci z Viedne. Dňa 16. 9. 1903 adresuje Dita Baumgartner na Obecné zastupiteľstvo v Piešťanoch žiadosť, kde píše, že má v úmysle zbúrať letovisko Löger a na jeho

miesto postaviť nový objekt podľa priložených projektov. Na projektovej dokumentácii je pečiatka piešťanskej stavebnej firmy Halzl-Kratky. Súhlas od obce - teda stavebné povolenie - je datované 21. 9. 1903, päť dní po podaní žiadosti. Je v ňom uvedené, že ide o silne poškodenú budovu povodňou, preto ju treba asanovať. Keďže zo strany ulice (Kráľovský rad č. 9) bude nový objekt postavený na pôvodné základy, nie sú proti stavbe žiadne námietky (Štátny archív Bratislava, pobočka Trnava, inv. č. 278, spis č. 2522/1903, fond Okresného notárskeho úradu Piešťany).

Na projekte figuruje ako investor Franz Baumgartner. Pri mene má uvedené v maďarčine aj povolenie - műépítész, teda staviteľ, ktorý projektuje už umelecky náročnejšie stavby. Výraz budovy, evokujúci vtedajšie trendy rakúsko-uhorskej „kúpeľnej“ secesie potvrdzuje, že v tomto prípade investor veľmi intenzívne zasiahol do práce projektantov. Stavebno-projektová firma Halzl-Kratky v Piešťanoch predtým ani potom už nič podobné nepostavila.

Villa Löger.

Vůbec nejbližší dům u lázní, proti parku a kursalonu. 40 nejeleg. zařízen. pokojů, elektr. světlo, vlast. vodovod, koupelny

Krásná, volná poloha, rozkošný rozhled do parku a pohoří. Při nepříznivém počasí příjemný pobyt v prostor. síních a loggiích, na balkonech a terrasách. Při tomto vynikajícím, komfort. zařízení přece civilní ceny. :: Majitelé

Fr. a Dita Baumgartner.

▼ Niektoré detaily veľmi výrazne evokujú nemeckú historickú architektúru. Some details distinctly reminiscent of German historical architecture. Einige Details erinnern stark an deutsche historische Architektur.

▲ Reklama Villy Löger v publikácii Lázně Píšťany (1909) českého kúpeľného lekára Vratislava Kučera.

Advertisement on Villa Löger in the publication of Lázně Píšťany (1909) of the Czech spa doctor Vratislav Kučera.

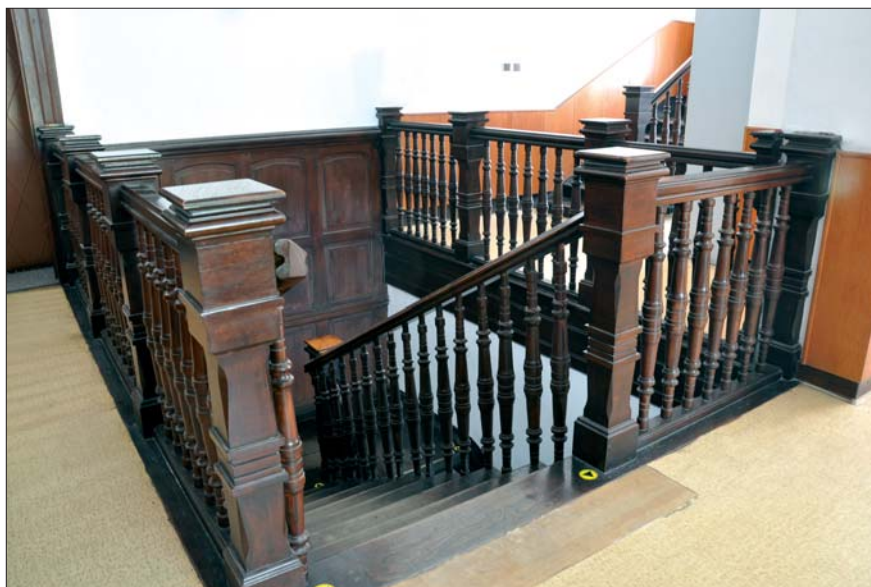
Eine Werbung der Villa Löger in der Publikation „Lázně Píšťany“ (Das Heilbad Píšťany, 1909) des tschechischen Kurarztes Vratislav Kučera.

Nový penzión so štyridsiatimi elegantne zariadenými izbami mal vynikajúcu polohu. V tých časoch - hotel Thermia Palace ešte neexistoval - to bolo najbližšie ubytovacie zariadenie pri liečivých kúpeľoch. Baumgartnerovci mali zmysel aj pre tradíciu. Svojmu novému penziónu ponechali pôvodný názov Villa Löger. Môže to svedčiť aj o popularite, ktorú umelecky všestranne aktívny Gusztáv Löger v Piešťanoch mal. Obdivuhodné bolo aj vtedajšie tempo stavebných prác. Slávna česká herečka Hana Kvapilová 28. 6. 1904 posielala manželovi pohľadnicu zo svojho liečebného pobytu v Piešťanoch. Je na nej už vyobrazený nový penzión, v ktorom bývala a veľmi si ho pochvaľovala.

V roku 1917 predali Baumgartnerovci Villu Löger doktorovi Aladárovi Reichardtovi, ktorý na prízemí prenajal miestnosť pre obchod s výšivkami a suvenírmí. Neskôr si sem presťahoval svoju lekáreň z hotela Eden Kornel Ruhmann. Cez vojnu malo v objekte sídlo aj obávané Gestapo. Ustupujúce nemecké vojská vyhodili Kolonádový most do vzduchu. Keďže penzión sa nachádzal v jeho bezprostrednej blízkosti, bol výbuchom poškodený. Lekáreň zostala už natrvalo vyradená z prevádzky. Doktor Reichardt, ako sudetský Nemec, ušiel s ustupujúcimi vojskami. Posledných 60 rokov slúži objekt ako internát pre stredoškolskú mládež. Začiatkom 90. rokov prešiel kompletnou rekonštrukciou, ktorá zohľadnila jeho pamiatkovú hodnotu. ■

Until now, we have had only very little information about Villa Löger. The edifice is located at the beginning of the Colonnade Bridge, which was built in place of the original wooden one. The building bears the name of the forerunner of photography from Nitra, Gusztáv Löger, who regularly visited Piešťany during the summers of the second half of the 19th century to take photographs of spa guests. In addition to

this, he also organised various cultural happenings for their amusement and distraction. So he didn't have to pay for accommodation during the season, he built a summer resort on the bank of the River Váh. The historian Robert Bača managed to trace the date of his death - 1898. After his death, the abandoned house in Piešťany quickly became desolate and was devastated by flood too.

▲ Časť dekoratívneho schodiska.
Part of the decorative staircase.
Ein Teil des dekorativen Treppenaufganges

▲ Fotografia Villy Löger z www.panoramio.com, kde stavbu zaradili do tvorby Dušana Jurkoviča. Snímka pochádza ešte z čias totality, čo potvrdzuje aj zástava bývalého Sovietskeho zväzu vyvesená na balkóne.

The photograph of the Villa Löger from www.panoramio.com, where the building is said to belong among Dušan Jurkovič's works. The shot comes from totalitarian times, which explains the flag of the former Soviet Union on the balcony.

Ein Foto der Villa Löger, zu sehen auf der Website www.panoramio.com, auf der das Bauwerk dem Schaffen von Dušan Jurkovič zugeordnet wird. Die Aufnahme stammt noch aus der Zeit des totalitären Regimes, was auch die gehishte Flagge der Sowjetunion am Balkon belegt.

Mr. and Mrs. Baumgartner from Vienna noticed the advantageous estate and on 16 September 1903, Dita Baumgartner filed a request with the Municipality Office in Piešťany, explaining her intention to demolish the summer resort Löger and to build a new building in its place according to the attached architectural designs. The seal of the construction firm Halzl-Kratky can also be seen on the project documentation. The consent of the municipality, i.e. the building permit, is dated to 21 September 1903, five days after submission of the request. The permit states that the building concerned was heavily damaged by flood, which is why it needs to be torn down. As the new building will be built on the site of the original structure, from the side of the street (Kráľovský rad no. 9), we have no objections to the construction (State Archives in Bratislava, Trnava Branch, inventory No 278, file No 2522/1903, The Fund of the County Notary Office in Piešťany).

The investor in the project was Franz Baumgartner. Along with his name, his occupation is also stated, in Hungarian as "műépítész", which loosely translates as "a builder who designs artistically more complex buildings". The look and expression of the building, evoking former trends of the Austro-Hungary 'spa' Art Nouveau, proves that in this case the investor stepped very intensively into the work of the designers. The construction and designing firm Halzl-Kratky in Piešťany had not done anything similar in Piešťany before or after. The new inn with forty smartly furnished rooms had a perfect location. At this time, prior to the existence of the Hotel Thermia Palace, this was the nearest accommodation facility to the health spa. The Baumgartners also had a sense of tradition as they kept the original name of Villa Löger for their new inn. This might also reflect the high popularity of the artistically versatile Gusztáv Löger in Piešťany. The pace of construction work was remarkable too. The famous Czech actress Hana Kvapilová sent a postcard to her husband from her curative stay in Piešťany dated 28 June 1904, on which there was a picture of the new inn, in which she stayed and highly praised. In 1917, the Baumgartners sold the Villa Löger to doctor Aladár Reichardt, who rented the room in the basement to a shop with embroideries and souvenirs. Later on, Kornel Ruhmann moved in with his chemist's from the Hotel Eden. During the war, the building was the seat of the feared Gestapo. The retreating German troops blew the Colonnade Bridge up, and as the inn was in its immediate vicinity, it was damaged by the explosion. The chemist's remained closed for good. Doctor Reichardt, as a Sudeten German, escaped together with the retreating troops. During the last 60 years, the building has functioned as a dormitory for high school students. At the beginning of the 90s, it was completely renovated, with its historical value being closely taken into account. ■

▲ Pohľad zo severovýchodnej strany.
View from the south-east side.
Ein Blick von Nordosten

Unsere bisherigen Kenntnisse über die Villa Löger waren sehr spärlich. Das Objekt befindet sich in der Nähe des Eingangsbereiches zur Kolonnadenbrücke, die eine frühere Brücke aus Holz ersetzte. Seinen Namen erhielt es vom Pionier der Fotografie, Gusztáv Löger aus Nitra, der in der 2. Hälfte des 19. Jahrhunderts regelmäßig in der Sommerzeit nach Piešťany kam, um Kurgäste zu fotografieren. Nebenbei sorgte er durch die Organisation verschiedener Kulturveranstaltungen auch für ihre Unterhaltung und Zerstreuung. Um die Kosten für

die Unterkunft während der Saison zu umgehen, ließ er sich am Ufer der Waag ein Sommerhaus errichten. Dem Historiker Robert Bača gelang es unter anderem, das Jahr seines Todes – 1898 – zu ermitteln. Das verlassene Haus in Piešťany verlief rasch und wurde durch Hochwasser noch zusätzlich beschädigt.

Das günstig gelegene Grundstück fiel dem Ehepaar Baumgartner aus Wien auf. Am 16. 9. 1903 richtete Dita Baumgartner einen Antrag an die Gemeindevertretung in Piešťany, in dem sie ihre Absicht, das Sommerhaus Löger abzureißen und an seiner Stelle nach den beigefügten Entwürfen ein neues Objekt errichten zu lassen, bekannt gab. Die Projektdokumentation ist mit einem Stempel der in Piešťany ansässigen

Baufirma „Halzl-Kratky“ versehen. Die Genehmigung seitens der Gemeinde – genau genommen die Baugenehmigung – trägt das Datum 21. 9. 1903. Es sind nur fünf Tage nach dem Einreichen des Antrages. Es wird darin angegeben, dass es sich um ein durch das Hochwasser stark beschädigtes Gebäude handelt, das aus diesem Grund abgerissen werden soll. Da das neue Objekt von der Straßenseite aus (Kráľovský rad 9) auf den alten Fundamenten aufgebaut werden soll, gab es gegen das Bauvorhaben keinerlei Einwände (Staatsarchiv Bratislava, Außenstelle Trnava, Inv. Nr. 278, Archivbestand Nr. 2522/1903, Nebenakte des Kreisnotariats in Piešťany).

Als Projektinvestor figuriert hierbei Franz Baumgartner. Neben seinem Namen wird auf Ungarisch sein Beruf mit „műépítész“ angegeben. Es ist die Bezeichnung für einen Baumeister, der künstlerisch anspruchsvollere Bauwerke entwirft. Die äußere Gestalt des Objektes, in der sich die damaligen Trends der österreichisch-ungarischen „Kursezession“ widerspiegeln, zeugt davon, dass der Investor in diesem Falle sehr intensiv in die Arbeit der Projektautoren eingegriffen hat. Die Bau- und Projektgesellschaft „Halzl-Kratky“ realisierte in Piešťany weder in der Zeit zuvor, noch danach, ein vergleichbares Bauwerk.

Die neue Pension mit 40 elegant eingerichteten Zimmern verfügte über eine hervorragende Lage. Zur damaligen Zeit – das Hotel Thermia Palace existierte noch nicht – bot sie die nächstgelegenen Unterkünfte in der Nähe des Heilbades. Das Ehepaar Baumgartner bewies Sinn für Tradition und führte seine neue Pension weiterhin unter dem Namen „Villa Löger“. Dies kann aber auch ein Ausdruck der Popularität, derer sich der künstlerisch vielseitig aktive Gusztáv Löger in Piešťany erfreute, gewesen sein. Erstaunlich war ebenfalls das damalige Tempo der Bauarbeiten. Als die berühmte tschechische Schauspielerinnen Hana Kvapilová am 28. 6. 1904 ihrem Ehemann eine Postkarte von ihrem Kuraufenthalt in Piešťany sendete, trug diese bereits die neue Pension, in der sie wohnte und die sie sehr lobte, als Motiv.

Im Jahre 1917 verkauften die Baumgartners die Villa Löger an Dr. Aladar Reichardt, der einen Raum im Erdgeschoss an ein Stickerei- und Souvenirgeschäft vermietete. Später zog aus dem Hotel Eden Kornel Ruhmann mit seiner Apotheke dort hin.

Während des Krieges diente das Objekt als Sitz der gefürchteten Gestapo. Auf ihrem Rückzug sprengten die deutschen Einheiten die Kolonnadenbrücke in die Luft. Da die Pension in ihrer unmittelbaren Nähe stand, wurde sie durch die Explosion beschädigt. Die darin ansässige Apotheke nahm ihren Betrieb nicht mehr auf. Doktor Reichardt flüchtete als Sudetendeutscher zusammen mit den sich zurückziehenden Einheiten. In den letzten 60 Jahren dient das Bauwerk als Internat für Schüler einer örtlichen Fachschule. Zu Beginn der 90er Jahre wurde es unter Berücksichtigung seines Denkmalswertes umfassend renoviert. ■

Umelecká zbierka básnika Ivana Krasku

The art collection
of the poet Ivan Krasko

Die Kunstsammlung
des Dichters Ivan Krasko

Vladimír Krupa Foto Eva Drobná

▲ Václav Malý: Na Skuhrách, olej, okolo roku 1920

Václav Malý: Na Skuhrách (In Skuhry), oil painting, from about 1920

Václav Malý: „Na Skuhrách“, Öl, um 1920

Umelecká zbierka nevznikla vďaka Kraskovmu systematickému zberateľskému úsiliu. Je skôr odrazom života básnika, jeho kontaktov a priateľských vzťahov so slovenskými a českými umelcami prvej polovice 20. storočia. Dokladom Kraskovho záujmu o výtvarné umenie je jeho nevelká štúdia Archanjel Michal, nástenná maľba v starobylom kostole v Kraskove, ktorú publikoval v Slovenských pohľadoch v roku 1932. Je zrejmé, že k jej napísaniu ho inšpiroval aj vzťah k rodnému kraju a záujem o históriu svojej rodiny, záujem o výskum talianskeho pôvodu jeho predkov i o talianske vplyvy v stredovekej nástennej maľbe v kostoloch na Gemi.

V Kraskovej zbierke sa nachádzajú dve diela jedného z najvýznamnejších zakladateľov moderného slovenského maliarstva Martina Benku. Krajinka Pod mrakom pochádza z raného obdobia jeho tvorby (z rokov 1913 – 1915) a obraz Revúčanka (1928) z Benkovho vrcholného tvorivého obdobia. Tvorba maliara a spisovateľa Janka Alexyho, ktorý v Piešťanoch žil v rokoch 1933 – 1937 je zastúpená kresbou s názvom

Zbierka umeleckých diel z osobného vlastníctva básnika Krasku je súčasťou expozície Pamätnej izby Ivana Krasku, nachádzajúcej sa v jeho niekdajšom piešťanskom byte. Ivan Krasko, občianskym menom Ing. Ján Botto (1876 - 1958) žil v Piešťanoch, v dome na nábreží Váhu, na sklonku svojho života - v rokoch 1943 - 1958.

The collection of works of art from the personal property of the poet Krasko is a part of his exposition entitled the Memory Room, which is situated in his former flat in Piešťany. Ivan Krasko, his real name being Ing. Ján Botto (1876 - 1958), lived in Piešťany in a house on the riverbank of the Váh in the autumn years of his life from 1943 to 1958.

Eine Sammlung von Kunstgegenständen aus dem persönlichen Besitz des Dichters Krasko bildet einen Bestandteil der Exposition im Ivan Krasko-Gedenkraum, in seiner ehemaligen Wohnung in Piešťany. Ivan Krasko, mit bürgerlichem Namen Ing. Ján Botto (1876 – 1958) wohnte in diesem Haus am Ufer der Waag in Piešťany zum Ende seiner Lebzeiten, n den Jahren 1943 - 1958.

Podzámok (1919). Je to kresba Oravského hradu a pochádza zrejme zo študijnej cesty maliara po Slovensku. Vidieckym životom sú inšpirované diela sochára Františka Úprku - plastika Slovenka s deťmi (20. roky 20. stor.) a reliéfná plaketa

Slovenka z rovnakého obdobia. Témou ženy-matky je inšpirované dielo maliara, grafika a ilustrátora Aurela Kajliča Matka s dieťaťom (kresba rudkou, 1952) a komorná bronzová plastika Jozefa Kostku. Autor patrí ku Generácii

1909 podobne ako piešťanský Ladislav Ľudovít Pollák, zastúpený v zbierke Tanečníkmi z Horehronia (polychromovaná sadra, 1955) a František Gibala Fújarista - Goral (bronz, 50. roky 20. stor.). Tvorba skalického krajinára Júliusa Koreszku je v Kraskovej zbierke zastúpená dvomi poeticky ladenými obrazmi: Krajinný motív a Rieka (okolo roku 1930).

Časť diel má bezprostredný vzťah k rodine básnika - portrét prastrýka básnika Jána Bottu, štúrovca, autora básne Smrť Jánošíkova, od I. Sorsa (1929), portrét historika Júliusa Bottu z Veľkej Revúcej od M. Petríčka - ale aj k samotnému básnikovi. Autorom dvoch diel - akvarelu Kraskovho rodného domu v Lukovištiach a portrétu básnika (pastel, namalovaný ako dar k 80. narodeninám) je básnikov zať, významný slovenský herec František Zvarík. Dva obrazy - Zátisie (1914 - 1918) a Krajinka s architektúrou (1918) sú darom od ruského zajatca S. Chenkina z obdobia 1. svetovej vojny. Portrétna bronzová busta básnika (1955 - 1956) je dielom sochárky Aliny Ferdinandy. Obraz Pohľad na Lukovištia (1956) od Alojza Klimu je zaujímavý tým, že bol namalovaný na objednávku štátu a I. Krasko ho dostal ako dar k 80. narodeninám.

Pri príležitosti 130. výročia narodenia básnika v roku 2006 vydalo Balneologické múzeum publikáciu Silvie Čúzyovej „Básnik a umenie - Kraskova umelecká zbierka“, ktorá sa podrobnejšie zaoberá touto problematikou. ■

▲ Martin Benka: Revúčanka, olej, 1928

Martin Benka: Revúčanka (A woman from Revúca), oil painting, 1928

Martin Benka: „Revúčanka“, Öl, 1928

The art collection did not originate thanks to Krasko's systematic effort of collecting. It is rather a reflection on the life of the poet, his contacts and friendly relationships with Slovak and Czech artists of the first half of the 20th century. His modest study "Archanjel Michal, nástenná maľba v starobyľom kostole v Kraskove" (Archangel Michael, the wall painting in the ancient church in Kraskov) published in Slovenské pohľady (The Slovak Views) in 1932 is proof of his interest in fine art. It is obvious that he was inspired to write it thanks to his connection to his homeland and interest in the history of his family as well as an interest in researching the Italian origin of his ancestors and the Italian influence in medieval wall paintings in churches in Gemer.

There are two works of Martin Benka, one of the most significant founders of modern Slovak painting, in Krasko's collection. A landscape Pod mrakom (Dull Sky) comes from the early period of his works (from 1913 – 1915) and a painting Revúčanka (A Woman from Revúca), 1928 from Benka's top period. The work of Janko Alexy, a painter and writer, who lived in Piešťany between 1933 and 1937, is represented by a drawing named Podzáмок (1919). It is a drawing of Orava Castle and it probably comes from a study tour the painter

František Úprka: Slovenka, reliéfná plaketa, 20. roky 20. storočia

František Úprka: Slovenka (A Slovak Woman), relief plaque, from the 1920s

František Úprka: „Slovenka“, Reliefplakette, 20er Jahre des 20. Jahrhunderts

made around Slovakia. The works by the sculptor František Úprka - a sculpture Slovenka s deťmi (A Slovak Woman with Children) from the 1920s and a relief plaque Slovenka (A Slovak Woman) from the same period - are inspired by country life. A work by the painter, graphic artist and illustrator, Aurel Kajlich, Matka s dieťaťom (Mother and Child) - drawn with sanguine, 1952 and an intimate bronze sculpture by Jozef Kostka is inspired by a woman-mother theme. Jozef Kostka belongs to the Generation 1909 as does the native from Piešťany, Ladislav Ľudovít Pollák, who is represented in the collection by Tanečníci z Horehronia (Dancers from Horehronie), a polychrome plaster from 1955, and František Gibala with his work Fújarista - Goral (A Man Playing 'Fujara' - Goral), bronze, the 1950s.

The work of the landscape artist from Skalica, Július Koreszka, is represented by two poetical paintings in Krasko's collection: Krajinný motív (The Motif of Landscape) and Rieka (A River), about 1930.

A segment of the art work is directly tied to the

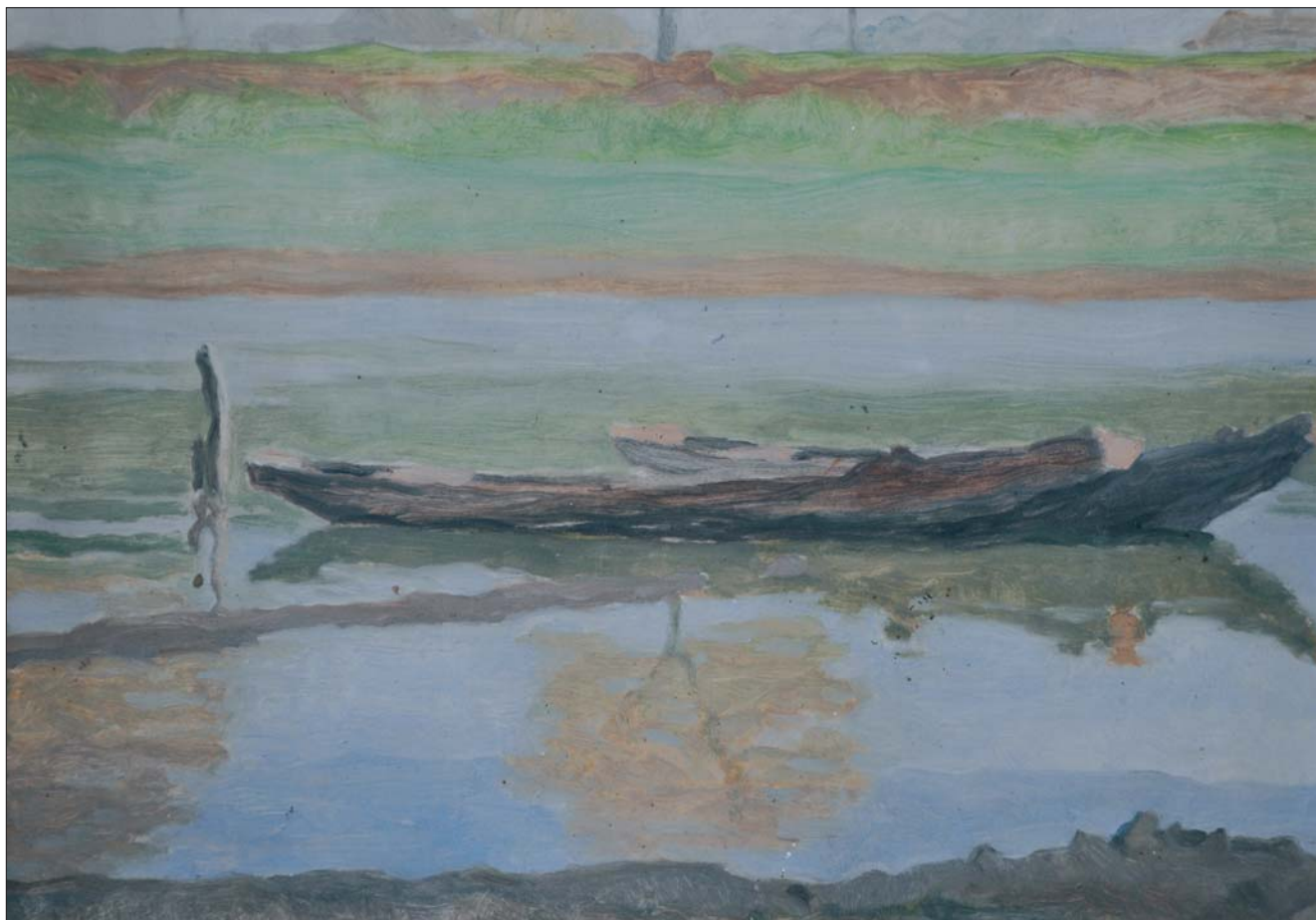
poet's family - the portrait of his granduncle Ján Botto, a poet, a supporter of Štúr, author of the poem Smrť Jánošíkova (The Death of Jánošík) by I. Sors (1929); the portrait of the historian Július Botto from Velká Revúca by M. Petříček - as well as to the poet himself. The poet's son-in-law and significant Slovak actor, František Zvarík, is the author of two works - the aquarelle of the home where Krasko was born in Lukovišťa and the portrait of the poet (a pastel, painted as a present for his 80th birthday). Two paintings - Zátisie (A Still Life), 1914 – 1918 and Krajinka s architektúrou (A Landscape with Architecture), 1918 are presents from the Russian captive, S. Chenkin, from the period of World War One. A portrait bronze bust of the poet (1955 – 56) is a work by the sculptor Alina Ferdinanda. The painting Pohľad na Lukovišťa (A View of Lukovišťa) from 1956 by Alojz Klima is interesting, because it was commissioned by the state and given to I. Krasko as a present on his 80th birthday.

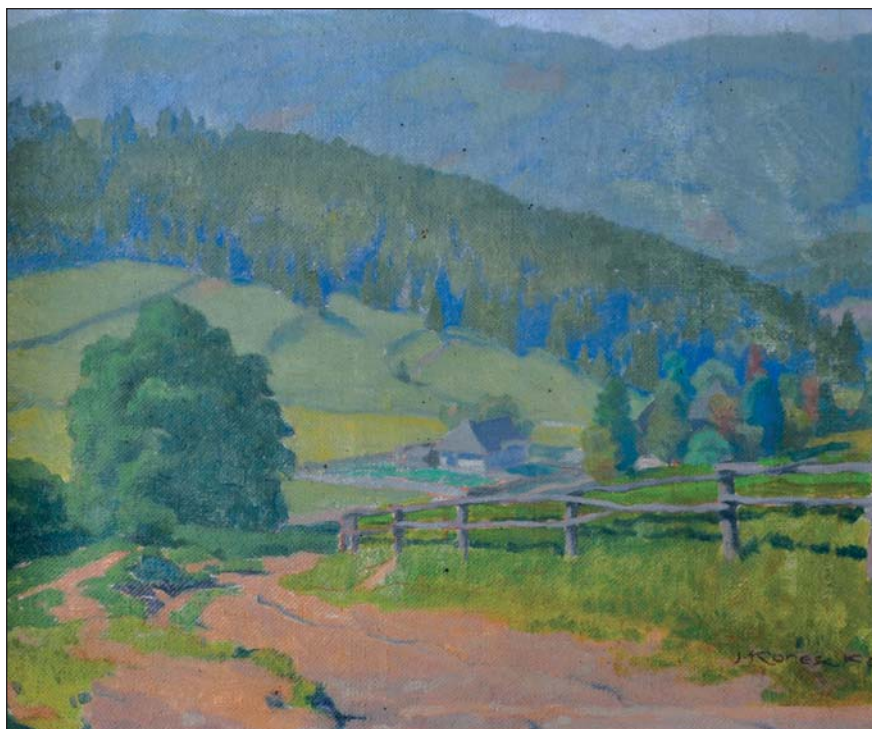
In honour of the 130th anniversary of the poet's birth in 2006, the Museum of Balneology published a publication by Silvia Čúzyová Básnik a umenie – Kraskova umelecká zbierka (The Poet and Art - Krasko's Collection of Art) which deals with this topic in detail. ■

▼ Július Koreszka: Rieka, olej, okolo roku 1930

Július Koreszka: Rieka (A River), oil painting, from about 1930

Július Koreszka: „Rieka“, Öl, um 1930

▲ Július Koreszka: Krajinný motív, olej, okolo roku 1930
 Július Koreszka: Krajinný motív (A Landscape Motif), oil painting, from about 1930
 Július Koreszka: „Krajinný motív“, Öl, um 1930

Diese Kunstsammlung entstand nicht dank Kraskos systematischer Sammleraktivitäten. Vielmehr ist sie ein Spiegelbild des Lebens, der Kontakte und freundschaftlichen Beziehungen des Dichters, die er mit slowakischen und tschechischen Künstlern der 1. Hälfte des 20. Jahrhunderts pflegte. Kraskos Interesse an der bildenden Kunst belegt auch seine kleine Studie „Archanjel Michal, nástenná maľba v starobyľom kostole v Kraskove“ (Erzengel Michael, ein Wandgemälde in der altertümlichen Kirche von Kraskovo), die er im Jahre 1932, in dem Periodikum „Slovenské pohľady“, publizierte. Bei ihrer Verfassung ließ er sich spürbar durch sein Verhältnis zu seiner Heimatregion, das Interesse an der Geschichte und der Erforschung der italienischen Wurzeln seiner Familie sowie die italienischen Einflüsse in mittelalterlichen Wandgemälden in den Kirchen der Region Gemer inspirieren.

In Kraskos Sammlung befinden sich zwei Werke von Martin Benka, einem der bedeutendsten Begründer der modernen Malerei in der Slowakei. Die Landschaft „Pod mrakom“ (Unter der Wolke) stammt aus seiner frühen Schaffenszeit (1913 bis 1915), das Gemälde „Revúčanka“ (Frau aus Revúca, 1928) schuf er an ihrem Gipfel. Das schöpferische Werk des Malers und Schriftstellers Janko Alexy, der von 1933 bis 1937 in Piešťany lebte, verkörpert eine Zeichnung mit dem Titel „Podzámok“ (1919). Diese Darstellung der Burg „Orava“ entstand offenbar während einer Studienreise des

Malers durch die Slowakei. Eine Inspiration durch das ländliche Leben weisen Werke des Bildhauers František Úprka - die Plastik „Slovenka s deťmi“ (Slowakische Frau mit Kindern, 20er Jahre des 20. Jh.) und die Reliefplakette „Slovenka“ (Slowakin) aus der gleichen Zeit, auf. Von dem Thema Mutter und Kind geprägt ist das Werk „Matka s dieťaťom“ (Mutter mit Kind, Rötel-Zeichnung, 1952) des Malers, Graphikers und Illustrators Aurel Kajlich sowie eine Bronzeplastik Jozef Kostka. Dieser Autor gehört der Generation von 1909 an, ähnlich wie Ladislav Ludovít Pollák aus Piešťany, in Kraskos Sammlung durch das Werk „Tanečníci z Horehronia“ (Tänzer aus Horehronie, Plychrom Gips, 1955) vertreten, und František Gibala mit seinem „Fujarista - Goral“ (Schalmeibläser - Gorale, Bronze, 50er Jahre des 20. Jh.).

Das Schöpferwerk des Landschaftsmalers Július Koreszka aus Skalica ist durch zwei poetisch gestimmte Bilder: „Krajinný motív“ (Landschaftsmotiv) und „Rieka“ (Fluss, beide um 1930) in Kraskos Sammlung vertreten.

Ein Teil der Kunstwerke steht in einem direkten Zusammenhang mit der Familie des Dichters und auch mit ihm persönlich, darunter das Portrait seines Uronkels Ján Botto, eines Poeten, Anhängers der Štúr-Bewegung und Autors des Gedichtes „Smrť Jánošíkova“ (Jánošíks Tod), von I. Sors (1929), sowie das Portrait des Historikers Július Botto aus Veľká

Revúca (von M. Petríček). Der Autor zweier Werke – eines Aquarells von Kraskos Elternhaus in Lukovišťa und eines Portraits des Dichters (Pastell, ein Geschenk zu seinem 80. Geburtstag) war Kraskos Schwiegersohn, der bedeutende slowakische Schauspieler František Zvarík. Zwei Gemälde – „Zátišie“ (Stilleben, 1914 – 1918) und „Krajinka s architektúrou“ (Landschaft mit Architektur, 1918) sind ein Geschenk des russischen Gefangenen S. Chenkin aus der Zeit des 1. Weltkrieges. Die Portrait-Büste des Dichters aus Bronze (1955 – 1956) ist ein Werk der Bildhauerin Alina Ferdinandy. Das Bild „Pohľad na Lukovišťa“ (Ein Blick auf Lukovišťa, 1956) von Alojz Klima ist dadurch interessant, dass es im staatlichen Auftrag, als Geschenk zum 80. Geburtstag Kraskos gemalt wurde.

Anlässlich des 130. Geburtstages des Dichters, im Jahre 2006, gab das Balneologische Museum die Publikation von Silvia Čúzyová „Básnik a umenie – Kraskova umelecká zbierka“ (Der Dichter und die Kunst – Kraskos Kunstsammlung) heraus, die sich ausführlicher mit dieser Thematik befasst. ■

▲ Alina Ferdinandy: Busta Ivana Krasku, bronz, 1955-1956
 Alina Ferdinandy: A bust of Ivan Krasko, bronze, 1955-1956
 Alina Ferdinandy: Büste von Ivan Krasko, Bronze, 1955-1956

Slniečnica v Eilate

Slniečnica in Eilat „Slniečnica“ in Eilat

Jarmila Vilčeková Foto Martin Mindár

V roku 2005 sa Eilat - malebné mesto ležiace pri Červenom mori na južnom cípe Izraela - stalo partnerským mestom Piešťan. V dohode o vzájomnej spolupráci sa obe mestá zaviazali, že budú podporovať výmenu reprezentantov z oblasti kultúry, športu a vzdelávania.

Eilat, a picturesque town lying on the Red Sea on the southern tip of Israel, became a sister city of Piešťany in 2005. Both towns have agreed in the protocol of cooperation that they will support the exchange of representatives from the fields of culture, sport and education.

Im Jahre 2005 wurde Eilat - eine malerische, am Roten Meer, auf dem südlichen Zipfel Israels gelegene Stadt, zur Partnerstadt von Piešťany. In einer Vereinbarung über die Zusammenarbeit, verpflichteten sich beide Städte, den gegenseitigen Austausch von Vertretern aus Kultur, Sport und Bildung zu unterstützen.

Táto podmienka v kultúrnej oblasti nadobudla reálne kontúry v septembri 2009, keď v Piešťanoch hosťovala spevácka skupina South Wind Eilat. Primátor mesta Eilat pán Meir Yitzhak Halevi zase pozval tanečníkov z folklórneho súboru Slniečnica na vystúpenie pri príležitosti osláv 61. výročia založenia mesta Eilat. Slniečnica naplno predviedla svoje umenie pred študentmi strednej školy Jicchaka Rabina v Eilate 23. februára 2010. Karičku a čardáš sprevádzal veľký potlesk 800 študentov. Následne boli naši folkloristi pozvaní študentmi-maturantmi na bližšie zoznámenie. V rámci programu, ktorý im prichystali, sa naši folkloristi naučili tancovať 3 tradičné izraelské tance a na oplátku sa mladí Eilatčania naučili slovenské ľudové tance. Maturanti z Eilatu sa veľmi zaujímali o Piešťany, príjemne ich prekvapila informácia, že je to kúpeľné mesto, kde sa lieči reumatizmus. Hlavným cieľom tejto kultúrnej výmeny bolo vytvoriť priateľské vzťahy medzi súbormi z oboch krajín, preto boli naši folkloristi ubytovaní u členov súboru

▲ Mestské slávnosti v Eilate vyvrcholili večerným galapredstavením.
Town celebrations in Eilat culminated in an evening gala performance.
Die städtischen Feierlichkeiten in Eilat gipfelten in einer abendlichen Gala-Vorstellung.

▼ FS Slnčnica zožal najväčší úspech s Vareškovým tancom.
The Slnčnica folklore group's biggest crowd-pleaser, the 'stirring spoon dance'.
Die Folkloregruppe „Slnčnica“ feierte den größten Erfolg mit ihrem „Kochlöffel-Tanz“.

South Wind Eilat. Na spoločnom posedení u jednej zo speváčok eilatského súboru všetkých príjemne prekvapila návšteva primátora Eilatu, ktorý prišiel Slniečničiarom zaspievať modlitbu za Jeruzalem.

FS Slniečnica vystúpil, prirodzene, aj v rámci sprievodného programu mestských osláv v eilatskom divadle. U divákov a predstaviteľov mesta Eilat zožal najväčší úspech vareškový tanec v podaní našich dievčat.

Vo voľnom čase zorganizovali hostitelia výlet do Jeruzalema, kde mali folkloristi zo Slniečnice možnosť navštíviť Chrám Božieho hrobu, Múr nárekov či miesto poslednej večere. Pozreli si výhľad z Olivovej hory, Getsemanskú záhradu, ortodoxnú židovskú štvrť a miesto narodenia Ježiša Krista v Betleheme. Domov sa vracali obohatení o veľké zážitky a nové priateľstvá. ■

The conditions of this protocol were put into effect in the field of culture in September 2009 when a group of singers, South Wind Eilat, gave a guest performance in Piešťany. The mayor of Eilat, Mr. Meir Yitzhak Halevi, invited the dancers from the folklore group Slniečnica to perform on the occasion of the celebration of 61st anniversary of the foundation of Eilat.

Slniečnica showed the full extent of its art in front of students of the secondary school

▲ Pozorní hostitelia ukázali Piešťancom aj pamätihodnosti Jeruzalema. Vpravo je Múr nárekov.

Attentive hosts showed the historical sights of Jerusalem to the visitors from Piešťany. The Wailing Wall is on the right.

Die freundlichen Gastgeber zeigten den Besuchern aus Piešťany auch die Sehenswürdigkeiten von Jerusalem. Rechts ist die Klagemauer zu sehen.

of Jicchak Rabin in Eilat on 23 February 2010. Karička and čardáš (traditional folk dances) were accompanied by rapturous applause from the 800 students. Our folklore dancers were subsequently invited to meet students who are graduating this year. As part of the prepared programme, our folklore dancers learnt to dance three traditional Israeli dances and the young

▲ Piešťany na tabuli partnerských miest v Eilate.

Piešťany on the guideboard of sister cities in Eilat.

Piešťany auf der Tafel der Partnerstädte in Eilat

students from Eilat learnt Slovak folk dances in return. They were also very interested in Piešťany and pleasantly surprised by the information that it is a spa town where rheumatism is treated. The

▲ V Chráme Božieho hrobu sa naskytol pohľad na monumentálnu mozaiku, znázorňujúcu utrpenie Ježiša Krista.
The scene of the monumental mosaic of the suffering of Jesus unfolded in the Church of the Holy Sepulchre.
In der Kirche vom Heiligen Grab bot sich der Anblick eines monumentalen, das Leiden Christi darstellenden Mosaiks.

main aim of this cultural exchange was to create friendly relationships between ensembles from both countries, which is why our folklore dancers stayed at the homes of the members of South Wind Eilat. Everybody was pleasantly surprised by the visit of the mayor of Eilat, who came to sing a prayer for Jerusalem to the members of the Slněčnica during a meeting at one of the homes of the singers of the Eilat group. Naturally the Slněčnica folklore group performed during the accompanying programme of town celebrations in a theatre in Eilat. The 'stirring spoon dance' performed by our girls proved to be the greatest crowd-pleaser with the audience and the representatives of the town of Eilat.

During their free time the hosts organised a trip to Jerusalem, where the folklore dancers from Slněčnica had the opportunity to visit the Church of the Holy Sepulchre, Wailing Wall and the site of the Last Supper. They enjoyed the view from the Mount of Olives, the Gethsemane Garden, the Orthodox Jewish quarter and the place where Jesus Christ was born in Bethlehem. They came home enriched by great experiences and new friendships. ■

Die Umsetzung dieser Verpflichtung erhielt im September 2009 im Bereich Kultur eine konkrete Gestalt, als die Gesangsgruppe „South Wind Eilat“ in Piešťany gastierte. Der Bürgermeister der Stadt Eilat, Meir Yitzhak Halevi, lud im Gegenzug dafür die Tänzer des Folklore-Ensembles „Slněčnica“ zu einem Gastauftritt anlässlich des 61. Jahrestages der Gründung von Eilat ein.

Vor den Schülern der Jitzchak Rabin-Oberschule in Eilat gab „Slněčnica“ am 23. Februar 2010 ihr Bestes. Die Tänze „Karička“ und Csárdás begleitete ein tosender Beifall von 800 Schülern. Anschließend erhielten unsere Folklore-Künstler von den Abiturienten dieser Schule eine Einladung, um sich besser kennenlernen zu können. Im Rahmen eines für sie vorbereiteten Programms, machten sich unsere Folkloretänzer mit den Tanzschritten dreier traditioneller, israelischer Tänze bekannt und im Gegenzug lernten junge Eilater drei slowakische Volkstänze. Die Abiturienten aus Eilat zeigten großes Interesse an Piešťany und waren angenehm überrascht, als sie erfuhren dass es eine Kurstadt ist, in der Rheuma behandelt wird. Das Hauptziel dieses kulturellen Austausches war die

Herstellung einer freundschaftlichen Beziehung zwischen den Ensembles aus beiden Ländern, weshalb unsere Folklore-Künstler in den Familien der Gruppenmitglieder von „South Wind Eilat“ untergebracht waren. Während eines Treffens, das bei einer der Sängerinnen des Eilater Ensembles stattfand, sorgte der unerwartete Besuch des Bürgermeisters von Eilat für eine angenehme Überraschung. Er kam, um den Mitgliedern des Slněčnica-Ensembles das Gebet für Jerusalem vorzusingen.

Die Folkloregruppe „Slněčnica“ trat natürlich auch im Rahmen des begleitenden Programms zu städtischen Feierlichkeiten in dem Theater von Eilat auf. Bei den Zuschauern und Vertretern der Stadt Eilat erntete der „Kochlöffel-Tanz“ (slowakisch: Vareškový tanec) unserer Mädchen den größten Beifall.

Als interessante Freizeitbeschäftigung organisierten die Gastgeber einen Ausflug nach Jerusalem, wo die Mitglieder der Gruppe „Slněčnica“ unter anderem die Grabeskirche, die Klagemauer und den Ort des letzten Abendmahls besuchen konnten. Sie genossen den Blick vom Olivenberg und besichtigten den Garten Getsemani, das orthodoxe jüdische Viertel sowie den Geburtsort Christi in Bethlehem. Nach Hause kehrten sie um große Erlebnisse und neue Freundschaften reicher. ■

V júni sa začínajú v Juhoafrickej republike majstrovstvá sveta vo futbale. Po prvý raz v ére samostatnosti sa na nich predstavia aj futbalisti Slovenska. Prebojovali sa na ne z ťažkej kvalifikačnej skupiny, v ktorej nechali za sebou také kvalitné mužstvá, akými nesporne sú Slovinsko, Česko, Poľsko či Severné Írsko. Jedným z hráčov, ktorí sa podieľali na tomto historickom úspechu, bol aj odchovanec piešťanského futbalu Filip Hološko. Dodajme, že v ankete Futbalista roka 2009 skončil na peknom šiestom mieste.

The World Cup Football Championship in South Africa begins in June. For the first time in the history of the independent Slovak Republic, Slovak footballers will also be playing there. They fought their way through a tough qualifying group, leaving behind such first-rate football teams like Slovenia, Czech Republic, Poland, and Northern Ireland. One of the players taking part in this historic success was Piešťany's football disciple Filip Hološko. Moreover, in the Footballer of the Year 2009 award he ended up in sixth place.

Im Juni beginnt in der Südafrikanischen Republik die Fußballweltmeisterschaft.

Zum ersten Mal in der Ära der Unabhängigkeit nehmen auch die slowakischen Fußballer daran teil. Sie erkämpften sich die Teilnahme innerhalb einer schweren Vorrunde, in der sie solch starken Mannschaften wie Slowenien, Tschechien, Polen und Nordirland hinter sich ließen. Einer der Spieler, die zu diesem historischen Erfolg beitrugen, war der Zögling des Fußballvereins von Piešťany, Filip Hološko. An dieser Stelle fügen wir noch hinzu, dass er bei der Wahl um den Fußballer des Jahres 2009 einen schönen sechsten Platz belegte.

Futbalista Filip Hološko je z Piešťan

Footballer Filip Hološko comes
from Piešťany

Fußballer Filip Hološko
kommt aus Piešťany

Štefan Gregorička
Foto Tomáš Hudcovič

Dnes 26-ročný futbalista pôvodne začínal s hádzanou, ktorej sa v mladosti venoval v mužstve Tesly Piešťany aj jeho otec Anton. „O tom, že som sa nestal hádzanárom, rozhodla facka od trénera. Po nej som dal radšej prednosť futbalu. S ním som začínal u trénerov Tibora Jančoviča a Michala Končeka“, spomína na svoje futbalové začiatky Filip. Ten už v mládežníckom veku upútal svojím talentom a ako 14-ročný vymenil dres PFK Piešťany za trenčiansky. V drese mladších dorastencov vtedajšej Ozety sa stal v roku 2000 majstrom Slovenska. Jeho spoluhráčom bol vtedy napríklad aj ďalší súčasný reprezentant a hráč anglického Liverpoolu, Martin Škrteľ.

Ani pod hradom Matúša Čáka však Hološko dlho nepobudol, pretože záujem o neho prejavil liberecký Slovan. To už mal Filip za sebou prvé štarty v mládežníckych reprezentáciách Slovenska. Na severe Čiech získal aj svoj prvý seniorský majstrovský titul. Neskôr prestúpil do Turecka, kde si vlani v drese Besiktasu Istanbul rozšíril zbierku aj o titul majstra Turecka a prvenstvo v pohári. Filip patrí v Liberci, neskôr v Manisaspore i teraz v Besiktase k najlepším strelcom svojho mužstva. Ak nastúpi na svetovom šampionáte v Juhoafrickej republike, stane sa historicky najúspešnejším odchovancom piešťanského futbalu. Na rozdiel od Vladimíra Hagaru, ktorý si

v roku 1970 zahral v drese bývalého Československa na MS v Mexiku, má Hološko na svojom konte štart na svetovom šampionáte hráčov do 20 rokov v Spojených arabských emirátoch. Tam si zahral v troch zápasoch a práve domácim dal aj svoj prvý „svetový“ gól. V zápase s Panamou sa však zranil a v osemfinále proti Brazílii hrať nemohol...

Premiéru v seniorskej reprezentácii mal Hološko v priateľskom zápase proti vicemajstrom sveta - Nemecku, nad ktorým Slováci vyhrali 2:0. Filip sa gólovo presadil v barážovom zápase o MS proti Španielsku. Pred piatimi rokmi nám Španieli sen o MS prekazili, no vlni už Slováci, aj s Hološkom, kvalifikačnú skupinu vyhrali a priamo postúpili na majstrovstvá sveta.

Filip Hološko má pred MS v Južnej Afrike na konte 38 štartov v reprezentačnom drese. V nich dal doteraz päť gólov. Veľmi cenné boli hlavne tie kvalifikačné Česku a Severnom Írsku. V drese Besiktasu Istanbul odohral aj dva zápasy prestížnej Ligy majstrov. Po premiére proti Manchesteru United mu v ďalšom zápase v Moskve zlomili nohu. Verme, že nášho rodáka budú obchádzať zranenia a na svoje konto si pripíše aj prvé štarty na seniorských MS. ■

The 26-year old footballer originally started with handball, a sport his father also played when he was young, in the team of Tesla Piešťany. 'A slap from the coach helped me make up my mind not to become a handball player. After that, I started favouring football. I began playing with the coaches Tibor Jančovič and Michal Konček', Filip recalls his football beginnings. Already as a teenager he gained recognition with his talent and as a 14-year old switched from wearing the jersey of PFK Piešťany for one of Trenčín. Playing for the youth of the former Ozeta club, his team became the champions of Slovakia in 2000. At that time, one of his team-mates was Martin Škrteľ, another current representative and present-day player for the English Liverpool.

However, Hološko did not stay long under the castle of Matúš Čák either, because the Slovan Liberec showed interest in him. By then, Filip had already had experience representing Slovakia in youth teams. He gained his first Senior Champion title in the north of the Czech Republic. He later transferred to Turkey, where he widened his title collection with the Turkey Champion title, winning the Cup.

Filip was one of the best scorers on his teams, in Liberec, Manisaspor, and now in Besiktas too. However, he has scored only five goals in the Slovak senior representation so far. Anyway, if he is capped for the World Championship in South Africa, he will become historically the most successful disciple of Piešťany football. In comparison to Vladimír Hagara, who played for the former Czechoslovakia at the World Championships in Mexico in 1970, Hološko already has to his credit an appearance at the World Championships of the under 20s in the United Arab Emirates. He played in three matches there and scored his first 'world' goal against the home team. He got injured in the match with Panama though and could not play in the quarterfinal against Brazil...

Hološko's premiere in the senior representation was in the friendly match against the world's vice-champions - Germany, over which the Slovaks won 2:0. Filip was successful at shooting goals in the qualifying match for the World Championships against Spain. Five years ago, Spain spoilt our dream of getting the World Cup, but last year the Slovaks, together with Hološko, won the qualification group and went directly through to the World Championships.

Now, before the World Championships in South Africa, Filip Hološko has already had 38 appearances in representation matches under

his belt. He has scored five goals so far. The qualifying ones against the Czech Republic and Northern Ireland were especially important. He made appearances in two matches of the prestigious Champion League as a player for Besiktas Istanbul. After his premiere match against Manchester United, he broke his leg in the following match in Moscow. Let's keep our fingers crossed and hope that our native will remain uninjured and will also make his first appearance at the senior World Championships. ■

Der heute 26-jährige Fußballer startete seine Sportkarriere beim Handball. Dieser Sportart widmete sich in jungen Jahren auch sein Vater Anton, in der Mannschaft des Vereins Tesla Piešťany. „Dass aus mir doch kein Handballer wurde, entschied sich durch eine Ohrfeige, die ich von meinem Trainer bekam. Danach zog ich Fußball vor. Angefangen habe ich bei den Trainern Tibor Jančovič und Michal Konček“, erinnert sich Filip an seine Fußballanfänge. Bereits im Juniorenalter bestach er durch sein Talent und als 14-jähriger wechselte er das Trikot des „PFK Piešťany“ gegen die Farben von Trenčín. Im Trikot der jüngeren Nachwuchsklasse des früheren „Ozeta“-Clubs wurde er im Jahre 2000 zum Slowakei-Meister. Zu seinen damaligen Mitstreitern

gehörte auch ein weiterer Repräsentant und heutiger Spieler des englischen FC Liverpool, Martin Škrteľ.

Aber auch in der Stadt unter der Burg von Matheus Csak (Matúš Čák) blieb Hološko nicht allzu lange, da sich der tschechische Fußballclub „Slovan Liberec“ für den jungen Spieler interessierte. Damals hatte Filip die ersten Spiele in den slowakischen Juniormannschaften bereits hinter sich. Im Norden Tschechiens gewann er seinen ersten Meistertitel. Später wechselte er in die Türkei, wo er im vergangenen Jahr im Trikot des „Besiktas Istanbul“ seine Trophäensammlung um den Titel des türkischen Meisters sowie den Sieg im Türkei-Pokal erweiterte.

Sowohl in Liberec als auch später in Manisaspor gehörte Filip zu den besten Torschützen seiner Mannschaft und diesem Ruf macht er auch in seinem aktuellen Klub Besiktas alle Ehre. Sein Auftritt bei der Weltmeisterschaft in der Südafrikanischen Republik würde ihn zum erfolgreichsten Nachwuchsspieler in der Geschichte des Fußballs von Piešťany krönen. Im Vergleich zu Vladimír Hagara, der im Jahre 1970 im Trikot der ehemaligen Tschechoslowakei bei der Weltmeisterschaft in Mexiko spielte, hat Hološko bereits den Start bei der U 21-Weltmeisterschaft von den Vereinigten Arabischen Emiraten auf seinem Konto. Dort trat er in drei Spielen an und schoss

ausgerechnet gegen die einheimische Mannschaft sein erstes „Welttor“. Im Spiel gegen Panama zog er sich jedoch eine Verletzung zu und fiel im Achtelfinale gegen Brasilien aus...

Seine Premiere in der Nationalmannschaft feierte Hološko bei einem Freundschaftsspiel gegen den Vizeweltmeister Deutschland, welches die Slowaken mit 2:0 gewannen. Filip punktete tormaßig im Barrage-Spiel um die WM-Qualifikation gegen Spanien. Vor fünf Jahren zerstörten die Spanier unseren WM-Traum, im vergangenen Jahr jedoch gewannen die Slowaken, zusammen mit Hološko, ihre Qualifikationsgruppe und damit den Aufstieg in die Weltmeisterschaft.

Auf das Konto von Filip Hološko gehen vor der WM in Südafrika insgesamt 38 Spiele im Trikot der Nationalmannschaft, bei denen er bisher fünf Tore schoss. Von einer besonderen Bedeutung waren vor allem die Qualifikationsspiele in Tschechien und Nordirland. In den Farben des „Besiktas Istanbul“ bestritt er ebenfalls zwei Spiele der renommierten Meisterliga. Nach seiner Premiere gegen den Manchester United wurde ihm beim nächsten Spiel in Moskau das Bein gebrochen. Bleibt nur zu hoffen, dass unser Landsmann von weiteren Verletzungen verschont bleibt und dass er bald die ersten Spiele bei einer Fußball-WM auf seinem Konto verbuchen kann. ■

MS hokejistiek v Piešťanoch vraj nemali chybu

Women's World
Hockey Championship
in Piešťany
reportedly perfect

Damen-Eishockey
WM in Piešťany ohne
Schönheitsfehler

Začiatok apríla patril v Piešťanoch prvodivíznym majstrovstvám sveta hokejistiek do 18 rokov. Sily si na piešťanskom ľade zmerali hráčky zo Švajčiarska, Francúzska, Rakúska, Kazachstanu, Nórska a, samozrejme, domáce Slovenky.

The first-division world championship of women hockey players under the age of 18 took place in Piešťany at the beginning of April. Players from Switzerland, France, Austria, Kazakhstan, Norway and, of course, from the host-country Slovakia competed against each other on Piešťany ice.

Der Anfang des Monats April stand in Piešťany im Zeichen der U18 Dameneishockey-WM der Division I. Spielerinnen aus der Schweiz, Frankreich, Österreich, Kasachstan, Norwegen und natürlich dem Gastland Slowakei, haben auf dem Eis von Piešťany ihre Kräfte gemessen.

Tomáš Hudcovič
Foto autor (3), Martin Palkovič (1)

▲ Zo zápasu Slovensko - Kazachstan
From the match Slovakia - Kazakhstan
Aus dem Spiel Slowakei - Kasachstan

Cieľom slovenských hokejistiek bolo obhájiť minuloročné tretie miesto z majstrovstiev sveta vo Francúzsku, čo sa im napokon podarilo, i keď pri troške šťastia sa našim dievčatám mohli na prsiach vynímať aj strieborné medaily. Slovenky ako jediné dokázali výraznejšie vzdorovať švajčiarskym hokejistkám, ktoré boli top aspirantom na titul a po dlho vyrovnanom zápase s nimi napokon prehrali 0:3. Zverenkyne trénera Igora Andrejkoviča určite veľmi mrzí tesná prehra s Francúzkami, ktoré tak našim vyfúkli druhú priečku v turnaji, za suverénnymi Švajčiarkami.

Turnaj v Piešťanoch bol previerkou pred budúcoročným šampionátom mužov v Bratislave a v Košiciach. Organizáciu si pochvalovali účastníci a ocenil ju aj šéf direktoriátu IIHF a dlhoročný hokejový funkcionár Francúz Philippe Lacarrière. V podobnom duchu sa pre SZLH vyjadril aj manažér víťazného tímu Daniel Monnin, ktorý je tiež manažérom švajčiarskeho daviscupového tímu a družstva tenistiek vo FED Cupe: „Šampionát v Piešťanoch nemal chybu. Jeho veľké pozitíva - šťastný výber mesta, príťažlivý a komplexne pripravený zimný štadión, doslova na skok blízkosť kvalitného hotela, komfortné šatne pre každé jedno družstvo, na úrovni servis okolo tímov... Čo viac si želať? K tomu i flexibilní mladý štáb hostiteľov, spojky medzi nami a perfektne zohraným organizačným výborom na čele s riaditeľkou turnaja Lubomírou Kožanovou, s ktorou sa poznáme z podobných akcií už dávnejšie. To všetko dalo podujatiu nielen organizačný punc kvality, ale aj dôvod na všestrannú spokojnosť.“

▼ Slovenky sa povzbudzujú pred zápasom.
Slovak girls encouraging themselves before the match.
Die Slowakinnen spornen sich vor dem Spiel an.

The aim of the Slovak players was to defend their third place ranking, which they secured last year at the World Championship in France. The good news is that they were successful in achieving this goal, and if they had been just a little luckier, they might have even been wearing silver medals around their necks. The Slovak players proved to be the only ones able to mount any considerable opposition to the Swiss hockey players, who were heavily favoured to win the title. The match was equal for a long time, however, after a valiant effort, the Slovak team was finally overcome 0:3. The wards of trainer Igor Andrejkovič were definitely sorry about the close loss to the French team who took second place in the championship from our girls, after the masterly Swiss players.

The championship in Piešťany was a test before the men's championship, which will be held in Bratislava and Košice next year. The participants were pleased with the organisation and the head of the IIHF management and a long-time hockey official, Philippe Lacarrière from France, appreciated it as well. A similar comment was made for the Slovak Ice Hockey Federation by the manager of the winning team Daniel Monnin, who is also the manager of the Swiss Davis Cup Team and women's tennis player team in the FED Cup: "The championship in Piešťany was perfect. Among its positives are - good choice of town, attractive and fully-prepared ice arena, quality hotel nearby, comfortable dressing rooms for each team, high level of service for teams ... What else could I wish for? In addition, a flexible young staff of hosts, the connection between us and the perfectly coordinated organisation team led by the director of the

championship Ľubomíra Kožanová, who I have known for quite some time in connection to similar events. All of this gave the championship not only the hallmark of quality from an organisational perspective but also a reason for multilateral satisfaction." ■

Das Ziel der slowakischen Hockeyspielerinnen war die Verteidigung des im letzten Jahr bei der Frankreich-Weltmeisterschaft belegten dritten Platzes, was ihnen am Ende auch gelang, obwohl sich unsere Mädchen mit etwas Glück auch mit Silbermedaillen hätten schmücken können. Die Slowakinnen konnten sich als einzige den Hockeyspielerinnen der Schweiz, die als klare Favoritinnen auf den Titel galten, deutlich widersetzen. Nach einem anfangs ausgeglichenen

▲ Ceny odovzdával dlhoročný hokejový funkcionár Philippe Lacarrière z Francúzska.
The prize was presented by long-time hockey official Philippe Lacarrière from France.
Die Preise überreichte der langjährige Hockeyfunktionär Philippe Lacarrière aus Frankreich.

Spiel unterlagen sie ihnen letztendlich mit 0:3. Für die jungen Sportlerinnen, die unter der Obhut des Trainers Igor Andrejkovič stehen, ist die knappe Niederlage gegen die Französinen, die ihnen den zweiten Platz wegschnappten, mehr als ärgerlich. Das Turnier in Piešťany war eine Bewährungsprobe vor der Herren-Meisterschaft in Bratislava und Košice im kommenden Jahr. Die gute Organisation schätzten nicht nur die Teilnehmer, sondern ebenfalls das Vorstandsmitglied der Internationalen Hockey-Föderation und langjähriger Hockeyfunktionär, Philippe Lacarrière aus Frankreich. Ähnlich anerkennend äußerte sich

gegenüber dem Slowakischen Eishockeyverband (SZLH) der Manager des Siegerteams Daniel Monnin, der gleichzeitig das Schweizer Daviscup-Team und die Damengruppe im Tennis-FED-Cup managt: „Die Weltmeisterschaft in Piešťany wies keinen einzigen Schönheitsfehler auf. Ihre großen Pluspunkte – eine glückliche Wahl des Austragungsortes, ein attraktives und komplett vorbereitetes Winterstadion und sprichwörtlich einen Katzensprung entfernt ein qualitativ hochwertiges Hotel, komfortable Umkleekabinen für jede Mannschaft, der Service rund um die Teams auf hohem Niveau... Was wünscht man

▲ Víťazné Švajčiarky sa radujú.
Swiss players enjoying their victory.
Hier freut sich das Siegerteam aus der Schweiz.

sich mehr? Hinzu kommt noch ein junges, flexibles Gastgeber-Team, ein Verbindungsglied zwischen uns und dem perfekt eingespielten Organisationsausschuss, angeführt von der Turnierdirektorin Ľubomíra Kožanová, die wir von ähnlichen Veranstaltungen schon seit Längerem kennen. All das verlieh diesem Sportevent neben einem Qualitätssiegel im Bereich der Organisation auch einen Grund zur allseitigen Zufriedenheit." ■

V Ý Z N A M N Í L E K Á R I P I E Š Ť A N

Z dlhého zoznamu slovenských lekárov, ktorí si už v období I. ČSR získali v Piešťanoch veľký rešpekt, nemožno vynechať meno Štefana Oravetza. Narodil sa 28. augusta 1900 vo Vrábľoch, v dnešnom okrese Nitra. Hneď po ukončení vysokoškolských štúdií zakotvil v Piešťanoch. Začínal ako lekár-reumatológ v liečebnom dome (LD) Pro Patria, s jeho menom sa však spájajú hlavne LD Hron a Jalta. Jeho svokrom bol Ján Müller, špecialista pre balneológiu, zdravotný radca, vedúci lekár Legiodomu a neskorší správca kúpeľnej nemocnice doktora Jozefa Brežného. J. Müller hoci bol pôvodom Čech, od roku 1919 sa stal Piešťanom celým svojím srdcom.

We cannot leave out the name of Štefan Oravetz from a long list of Slovak doctors who gained respect in Piešťany during the first Czechoslovak Republic. He was born on 28 August 1900 in Vráble in the present-day district of Nitra. He settled down in Piešťany immediately after graduating from university. He started his career as a doctor-rheumatologist in the Pro Patria Sanatorium. However, sanatoria Hron and Jalta are mainly connected with his name. Ján Müller, a specialist for balneology, health counsellor, chief doctor of Legiodom and later the administrator of spa hospital of Dr. Jozef Brežný was his father-in-law. Although J. Müller was Czech in origin, in 1919 he became a "full-blooded" inhabitant of Piešťany, a status he felt from the bottom of his heart.

In der langen Reihe slowakischer Ärzte, die sich bereits zu Zeiten der I. Tschechoslowakischen Republik in Piešťany eines großen Respekts erfreut haben, darf der Name Štefan Oravetz nicht fehlen. Er wurde am 28. August 1900 in Vráble, im heutigen Kreis Nitra, geboren. Unmittelbar nach dem Ende seines Hochschulstudiums landete er in Piešťany. Hier startete er seine Karriere als Facharzt für Rheumatologie im Kurhaus „Pro Patria“. Mit seinem Namen jedoch sind vor allem die Kurhäuser „Hron“ und „Jalta“ verbunden. Sein Schwiegervater war Ján Müller, Spezialist für Balneologie, Sanitätsrat und leitender Arzt von Legiodom und späterer Verwalter des Dr. Jozef Brežný-Kurkrankenhauses. Obwohl J. Müller ursprünglich aus Tschechien stammte, ab dem Jahr 1919 wurde er zum Bürger von Piešťany, und das von ganzem Herzen.

DOKTOR ŠTEFAN ORAVETZ PROPAGÁTOR EKOLOGICKÉHO ŽIVOTA

SIGNIFICANT DOCTORS OF PIEŠŤANY
DOCTOR ŠTEFAN ORAVETZ -
PROMOTER OF ECOLOGICAL LIFE

BEDEUTENDE ÄRZTE AUS PIEŠŤANY
DOKTOR ŠTEFAN ORAVETZ –
VERFECHTER DES ÖKOLOGISCHEN
LEBENSSTILS

Robert Bača Foto archív autora

Štefan Oravetz mal množstvo priateľov - stali sa nimi Imrich Winter, manželka Ľubošínská, Kubicovci, po II. svetovej vojne lekári Štefan Sitaj, Emil Weiss-Veselý, Jozef Brežný a František Vlček. Keďže hovoril niekoľkými cudzími jazykmi - perfektne nemecky a maďarsky - značná časť zahraničnej klientely bola viazaná práve na jeho osobu. Ako dokladá rodinný archív, aj indickí princovia si doktora Oravetza natoľko obľúbili, že si s ním neraz zapožovali pred fotografickým objektívom. Dokonca jemu i manželke umožnili, aby si ich neodmysliteľné turbany odskúšali sami na sebe. Na zachovaných archívnych fotografiách vidieť vždy decentného

▲ Doktor Oravetz ako čerstvý absolvent lekárskej fakulty (druhý zľava) medzi svojimi staršími kolegami (1923).
Doctor Oravetz (second on the left) as a fresh graduate from the Faculty of Medicine among his older colleagues (1923).
Doktor Oravetz (2. v.l.) als frischer Absolvent der Medizinischen Fakultät im Kreis seiner älteren Kollegen (1923)

doktora Oravetza v košeli s kravatou či motýlikom a na mieru šitým sakom. Mal všestranné záujmy, pôsobil ako funkcionár poľovníckeho združenia, predseda ovocinárskeho spolku, aktívny člen filatelistického a numizmatického krúžku. Veľa fotografií ho zachytáva na tenisových dvorcoch. Vďaka svojim pevným zásadám si udržal štíhlu postavu do vysokého veku. Je tiež známe, že doktor Oravetz sa spoločensky angažoval. Presadzoval urýchlený rozvoj inžinierskych sietí v Piešťanoch. Bol zarytým odporcom všetkého, čo znečisťovalo prírodu a ovzdušie. Jeho averzia k automobilizmu sa stala príslovnou. Miloval niekoľkohodinové potulky na čerstvom vzduchu, úplne zaujatý do družného rozhovoru so svojimi priateľmi. Ako hlboko veriaci človek pomáhal iným ľuďom tým, že vďaka svojim osobným kontaktom zháňal zo zahraničia lieky, ktoré boli na Slovensku v povojnových časoch absolútne nedostupné. Zachránil tak životy mnohým ľuďom, ktorým nezostávalo už nič iné, iba modlitba a viera v zázrak.

Dcéra Anna a syn Ján kráčali veľmi úspešne v lekárskejších šľapajach svojho otca. Anna pracovala ako hlavná hygienička v Bratislave, kde žila so svojim prvým manželom, lekárom a vynikajúcim plavcom Ľudovítom Komadelom. Jej druhý manžel je rovnako známy lekár Peter Breier. Syn - Ján Oravetz, prezývaný „Daddy“, pôsobil ako lekár na západnom pobreží USA v meste Tacoma, štát Washington. Na dôchodku sa zdržiaval striedavo na Slovensku v Bratislave a v americkej Tacome, v súčasnosti i v Piešťanoch. Jeho syn Martin je úspešným biochemikom a dcéra Anna Nathalie žurnalistka v Oregone.

Štefan Oravetz žil po ukončení aktívnej práce v Bratislave, avšak dva týždne

▲ Na terase Grand Hotel Royal. Štefan Oravetz je tretí zľava. Vedľa neho vpravo manželka Ľubošínsky. Ruský šľachtic Marek Ľubošínsky bol dlhé roky riaditeľom hotela Thermia Palace.
On the terrace of the Grand Hotel Royal. Štefan Oravetz is the third from the left. Next to him, on the right, are Mr. and Mrs. Ľubošínsky. The Russian aristocrat Marek Ľubošínsky was the director of the hotel Thermia Palace for many years.
Štefan Oravetz (3. v.l.) mit dem Ehepaar Ľubošínsky (r.) auf der Terrasse des „Grand Hotel Royal“; Der russische Adelige, Marek Ľubošínsky, war lange Jahre Direktor des Hotels Thermia Palace.

v roku trávil pravidelne v Piešťanoch. Zomrel 26. júla 1986 v hlavnom meste Slovenska, no miestom jeho posledného odpočinku sa stali Piešťany. Je pochovaný na cintoríne na Bratislavskej ceste spolu s rodinou Müllerovcov. ■

Štefan Oravetz had a lot of friends - such as Imrich Winter, Mr and Mrs Ľubošínsky, the Kubica family, as well as doctors Štefan Sitaj, Emil Weiss-Veselý, Jozef Brežný and František Vlček after World War Two. As he spoke several foreign languages - perfect German and Hungarian - a considerable part of the foreign clientele really connected him. According to family archives, doctor Oravetz also appealed to Indian princes so much so that many times they posed in front of the camera with him. They even allowed him and his wife to try their inseparable turbans on. You can see doctor Oravetz who was always uncomfortably confined in a shirt and tie or bowtie and tailored jacket in preserved archival photographs. He had various interests: he worked as an official of a hunting association, chairman of a fruit growers association, he was also an active member of a philatelic and numismatic club. He is captured on tennis courts in many photographs. He kept his figure slim into his old age thanks to his strict self-discipline. It is also known that doctor Oravetz was engaged in several social issues. He demanded the expedition of the development of a

▲ V spoločnosti indických kúpeľných hostí - maharadžov (1935).
In the company of Indian spa guests - the maharajas (1935).
In Gesellschaft indischer Kurgäste - der Maharadschas (1935)

distribution network in Piešťany. He was a strong opponent of everything that polluted nature and the air. His aversion to cars became proverbial. He loved to roam for several hours out in the fresh air, completely engaged in a friendly conversation with his friends. As a deeply religious person, he had a keen desire to help other people. And thanks to his personal contacts, he was able to get medicine from abroad, which was absolutely unavailable in Slovakia during the post-war period. In this way, he saved the lives of many people who had no other choice but to pray and believe in a miracle.

His daughter Anna and son Ján followed in his footsteps establishing successful careers for themselves as doctors. Anna worked as the chief hygiene inspector in Bratislava, where she lived with her first husband, a doctor and excellent swimmer Ľudovít Komadel. Peter Breier, her second husband, is a well-known doctor as well. Štefan's son Ján Oravetz, nicknamed 'Daddy', worked as a doctor on the western coast of the USA in the town of Tacoma in the state of Washington. He spends his retirement alternately in Slovakia in Bratislava and in the American town Tacoma, and recently in

▲ Lekárske legendy Štefan Sifaj s manželkou a Štefan Oravetz si spoločne pripijajú na svoje meniny.
Medical legends Štefan Sifaj with wife and Štefan Oravetz are drinking a toast to their name day.
Die Arzt-Legenden Štefan Sifaj, hier mit Ehefrau, und Štefan Oravetz stoßen auf den gemeinsamen Namenstag an.

Piešťany as well. His son Martin is a successful biochemist and daughter Anna Nathalie works as a journalist in Oregon.

Štefan Oravetz lived in Bratislava after he finished his active work. However, he always spent two weeks a year in Piešťany. Although he died on 26 July 1986 in the capital city of Slovakia, Piešťany became his last resting place. He is buried in the cemetery on Bratislavská Road together with the Müller family. ■

Štefan Oravetz hatte einen großen Freundeskreis zu dem unter anderem Imrich Winter sowie die Ehepaare Ľubošínský und Kubica zählten und nach dem II. Weltkrieg auch die Ärzte Štefan Sifaj, Emil Weiss-Veselý, Jozef Brežný und František Vlček.

▲ Doktor Oravetz vo svojej pracovni (1974).
Doctor Oravetz in his office (1974).
Doktor Oravetz in seinem Arbeitszimmer (1974).

Da Oravetz mehrere Fremdsprachen beherrschte - davon Deutsch und Ungarisch fließend - war ein erheblicher Teil der ausländischen Klientel an seine Person gebunden. Und wie das Familienarchiv belegt, haben sich auch indische Prinzen mit dem Arzt so angefreundet, dass sie mit ihm zusammen einige Male auch vor der Kamera posierten. Sogar ihre nicht mehr weg zu denkenden Turbane durften er und seine Frau anprobieren. Auf den erhalten gebliebenen Archivaufnahmen ist ein immer adrett gekleideter Doktor Oravetz zu sehen, mit Hemd und Krawatte oder einer Fliege und einem maßgeschneiderten Jackett. Er war vielseitig interessiert, wirkte unter anderem als Funktionär des Jagdvereins, Vorsitzender des Obstbauverbandes sowie aktives Mitglied des Vereins für Philatelie und Numismatik. Viele Aufnahmen zeigen ihn auf Tennisplätzen. Dank seiner festen Prinzipien erhielt er sich bis ins hohe Lebensalter seine schlanke Statur. Bekannt ist ebenfalls, dass sich Doktor Oravetz gesellschaftlich engagierte. Er setzte sich für eine rasche Infrastrukturentwicklung in Piešťany ein, war ein überzeugter Gegner von allem, was die Natur oder die Luft verschmutzte. Seine Aversion gegen Automobiltechnik war sprichwörtlich. Er liebte stundenlanges Flanieren an der frischen Luft, vollkommen vertieft in ein geselliges Gespräch mit seinen Freunden. Als tiefgläubiger Mensch half Oravetz seinen Mitmenschen unter anderem dadurch, dass er für sie dank seiner persönlichen Kontakte im Ausland Medikamente besorgte, die in der Slowakei der Nachkriegszeit nicht verfügbar waren.

▲ Liečebný dom Hron (vľavo), posledné pôsobisko doktora Oravetza.
The sanatorium Hron (on the left), doctor Oravetz's last place of work.
Das Kurhaus „Hron“ (l.), die letzte Wirkungsstätte von Doktor Oravetz

So rettete er viele Menschen, denen nichts anderes außer Gebete und Glauben an ein Wunder übrig blieb, das Leben.

Tochter Anna und Sohn Ján traten sehr erfolgreich in die ärztlichen Fußstapfen ihres Vaters. Anna wirkte als leitende Hygienikerin der Stadt Bratislava, wo sie mit ihrem ersten Ehemann, dem Arzt und herausragenden Schwimmer, Ľudovít Komadel, zusammen lebte. Ihr zweiter Ehemann - Peter Breier - ist ebenfalls ein bekannter Arzt. Sohn Ján Oravetz, genannt „Daddy“, wirkte als Arzt an der amerikanischen Westküste, in der Stadt Tacoma, im Bundesstaat Washington. Nach seiner Berentung hielt er sich abwechselnd in der slowakischen Hauptstadt Bratislava sowie der amerikanischen Stadt Tacoma und derzeit auch in Piešťany auf. Sein Sohn Martin ist ein erfolgreicher Biochemiker, Tochter Anna Nathalie arbeitet als Journalistin in Oregon.

Štefan Oravetz lebte nach dem Ende seiner ärztlichen Tätigkeit in Bratislava, verbrachte aber regelmäßig zwei Wochen im Jahr in Piešťany. Er starb am 26. Juli 1986 in der slowakischen Hauptstadt, seine letzte Ruhe jedoch fand er in Piešťany und wurde auf dem Friedhof in Bratislavská cesta neben der Familie Müller beigesetzt. ■

Piešťany v zrkadle poštovej histórie

Piešťany reflected
through the
postal history

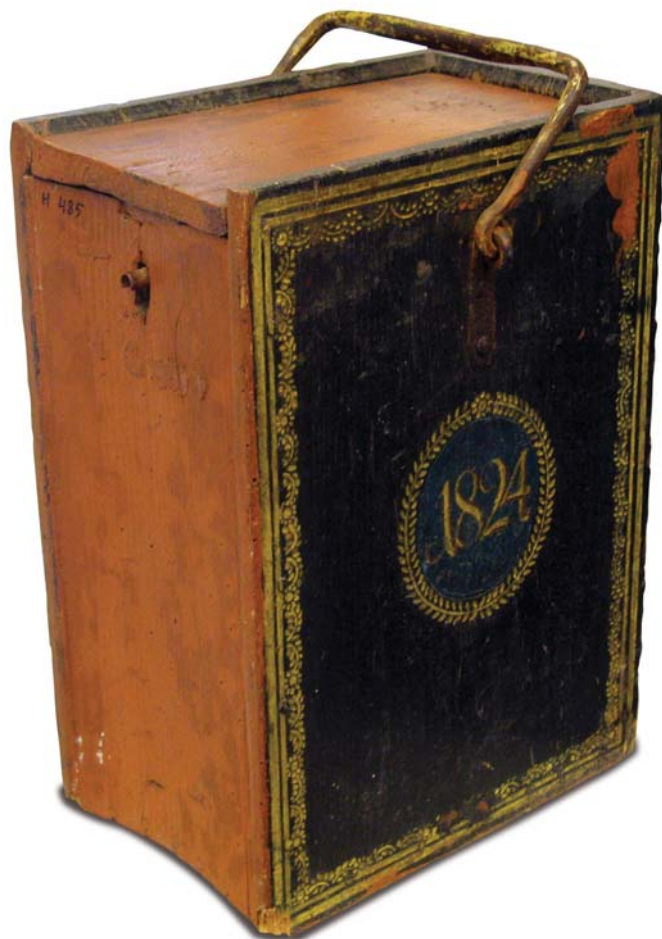
Piešťany im Spiegel
der Postgeschichte

Alexander Urminský Foto archív autora (3), Peter Bartoš (2)

Pod týmto názvom sa v dňoch 26. marca až 28. apríla 2010 uskutočnila výstava v hoteli Sandor Pavillon. Cieľom výstavy bolo zdokumentovať počiatky poštovníctva na území Rakúsko-Uhorskej monarchie s prihliadnutím na územie Slovenska.

An exhibition bearing this name was held in the hotel Sandor Pavillon from 26 March to 28 April, 2010. The aim of the exhibition was to document the beginnings of the postal system in the Austro-Hungarian monarchy, focusing on the territory of Slovakia.

Eine Ausstellung mit diesem Titel war im Hotel Sandor Pavillon, in den Tagen vom 26. März bis zum 28. April 2010, zu sehen. Die Veranstaltung hatte zum Ziel, die Anfänge des Postwesens auf dem Gebiet der Österreichisch-Ungarischen Monarchie, mit dem Fokus auf die Slowakei, zu dokumentieren.

▲ Prenosná poštová schránka z roku 1824 pochádza zo zbierok Balneologického múzea v Piešťanoch.

▼ The portable mail box of 1824 comes from the collection of the Balneology Museum in Piešťany. Der tragbare Briefkasten aus dem Jahr 1824 stammt aus den Sammlungen des Balneologischen Museums in Piešťany.

V úvodnej časti sú príklady zasielaných správ z Piešťan niektorými cestovateľmi, verejnými činiteľmi a šľachtou. Spomína sa list Stanislava Turzu z roku 1614 palatínovi Jurajovi Turzovi o náhlej smrti Alžbety Báthoryovej na hrade Čachtice. Výstava sa pokúša odpovedať aj na otázku, prečo list z pozostalosti Ludwiga van Beethovena z roku 1801, ktorý napísal pravdepodobne v Piešťanoch svojej milej Terézii Brunswickovej, nebol odoslaný? Nebol po ruke poštový posol, alebo boli to osobné dôvody? V liste sa zmieňuje o odchode pošty do K, čo by mohli byť Kostolany, kadiaľ prechádzali príležitostné poštové koče - diligencie.

Výstava sa podrobnejšie venovala otvorení trvalého poštového úradu v Piešťanoch v roku 1851. V expozícii boli autentické doklady k činnosti pošty za celé obdobie od vzniku až do súčasnosti a odraz štátnopolitických zmien v poštovej prevádzke. Medzi najzaujímavejšie exponáty patril najstarší známy list z júna 1851 odoslaný na Moravu, ďalej ukážka korešpondencie medzi rodinou Alexandra Wintera, nájomcu kúpeľov, a ich majiteľmi - rodinou Erdődy, z panstva Hlohovec. Veľký záujem vzbudila prenosná poštová schránka z roku 1824, zo zbierok Balneologického

múzea, ktorá pravdepodobne mala slúžiť na príjem poštových zásielok v dome označenom na mape z toho istého roku, ako Posthorn - U poštovej trúbky. V tom čase bola v Piešťanoch iba poštová zberňa a príležitostne bola prijatá pošta odovzdávaná na prepravu poštám v Hlohovci a po roku 1845 v Rakoviciach. V objektoch, ktoré boli súčasťou Sándor Pavillonu sa v minulosti nachádzala preprahacia stanica poštových koní. Preto mala výstava sprístupnená v týchto miestach aj symbolický podtext. Listok poľnej pošty z roku 1915, ktorý bol tiež v expozícii, potvrdzuje, že v tomto objekte sídlila v rokoch 1. svetovej vojny vojenská nemocnica a boli tam prijímané na dopravu aj zásielky vojenskej „poľnej pošty“. Expozícia dokumentovala aj objekty, v ktorých v priebehu času sídlil v Piešťanoch poštový úrad. Zaujímavá bola tiež dokumentácia významných udalostí prostredníctvom príležitostných poštových pečiatok. Ako príklad môžu slúžiť pečiatky k národopisným slávnostiam (1936), k povýšeniu Piešťan na mesto (1945), k rôznym konferenciám a výročiam, až po Národné letecké dni, či stretnutie prezidentov V4. Výstava zaujala okrem zberateľov najmä tých, čo sa zaujímajú

o regionálnu históriu, ale aj o výtvarné umenie na známkach, pečiatkach, obálkach prvého dňa (FDC) a analogických pohľadniciach (Cartes Maximum). Je nepochybné, že pošta umožnila zlepšiť komunikáciu medzi jednotlivcami i inštitúciami. Bola prvým krokom na ceste, ktorá viedla vývoj ľudstva k súčasnej informatizovanej spoločnosti. Exponáty výstavy boli zapožičané zo zbierok Poštového múzea v Banskej Bystrici, ktoré bolo zároveň odborným garantom výstavy. Vo veľkej miere sa prezentovali aj miestni zberatelia poštovej histórie. ■

In the introductory part of the exhibition you could find examples of messages sent from Piešťany by some travellers, public figures, and aristocrats. A letter from 1614 was mentioned, which informed the palatine Juraj Turzo of the sudden death of Alžbeta Báthory at the Čachtice castle. The exhibition also tried to find an answer for the question why a letter from Ludwig van Beethoven's estate in 1801, which he probably wrote in Piešťany to his beloved Therese Brunswick, was not sent. Was there no messenger available, or did he have personal reasons?

▲ Listok poľnej pošty, odoslaný 24. júna 1915 pacientom vojenskej nemocnice, sídliacej v Sándor pavillone.
A note from the field post sent on 24 June 1915 by a patient at a military hospital set up in Sándor Pavillon.
Feldpostbrief, versendet am 24. Juni 1915 an die Patienten des Militärkrankenhauses mit Sitz im Sándor Pavillon

He mentions moving the Post Office to K, which might stand for Kostolány, a place where occasional postal carriages – stage coaches – drove through. The exhibition focused in more detail on the opening of the permanent Post Office in Piešťany in 1851. It included authentic documents on the activity of the Post Office throughout its entire existence, since its establishment until now, reflecting political changes in the operation of the office. One of the most interesting exhibits contained what is probably the oldest letter from June 1851 sent to Moravia, a sample of correspondence between the family of Alexander Winter, the tenant of the spa, and the spa owners – family Erdödy of the Hlohovec manor. The portable mail box of 1824 from the collection of the Balneology Museum also aroused big interest. It was supposed to serve for receiving consignments in the house marked on the map of the same year as the Post horn. In that time in Piešťany there was only a post collection centre, which occasionally received mail that was to be delivered to the Post Office in Hlohovec, and after 1845, to the Post Office in Rakovce. The buildings, that used to be the property of the Sandor Pavillon, functioned as a changing station for postal horses in the past. For this reason the exhibition held on these premises also had a symbolic implication. A note from

▲ Najstarší známy list odoslaný z Piešťan je datovaný rokom 1851.
Probably the oldest letter sent from Piešťany dates back to 1851.
Der älteste bekannte, aus Piešťany versendete Brief, ist in das Jahr 1851 datiert.

the field post of 1915, which was also a part of the exhibition, proves that a military hospital had its seat in this building during the First World War, and that consignments of the military 'field post' were received here for transport. The exposition also documented the buildings in which the Piešťany Post Office had its residence throughout its history.

The documentation of significant events reflected in occasional post seals was interesting too. Just to name a few, there were seals made for ethnographic celebrations (1936), the promotion of Piešťany to town status (1945), conferences and anniversaries, and even the National Air Show and meeting of the presidents of the V4. The exhibition thrilled collectors, but also captured everyone's interest in regional history as well as in the fine art of stamps, seals, envelopes of the First Day Cover Stamps (FDC), and analogous post cards (Cartes Maximum). The contribution of the post service to improvements in communication between individuals and institutions is undeniable. It was the first step towards a

modern informed society. The exhibits of the exhibition were borrowed from the collection of the Post Museum in Banská Bystrica, the expert guarantor of the exhibition, but local collectors of postal history also contributed greatly. ■

Den einleitenden Teil bildeten Beispiele von Nachrichten, die einige Reisende, Persönlichkeiten des öffentlichen Lebens oder Adelige aus Piešťany versendet haben. Erwähnt wird unter anderem ein Brief aus dem Jahr 1614, in dem Stanislaus Thurzo dem ungarischen Palatin Georg Thurzo von dem plötzlichen Tod der Gräfin Elisabeth Báthory auf der Burg Čachtice berichtete. Die Ausstellung versucht auch eine Antwort auf die Frage zu finden, warum ein Brief aus dem Nachlass Ludwig van Beethovens, aus dem Jahr 1801, den er in Piešťany vermutlich an seine Geliebte, Therese Brunswick, schrieb, nicht

gesendet wurde. War damals kein Postbote zur Stelle oder gab es hierfür womöglich persönliche Gründe? Im Brief wird die Weiterleitung der Post nach „K“ erwähnt, was die Abkürzung für die Ortschaft Kostolany bedeuten könnte, in der damals gelegentliche Postkutschen, so genannte Diligenzen, hielten.

Ausführlicher widmete sich die Ausstellung der Eröffnung des ständigen Postamtes in Piešťany, im Jahre 1851. Die Exposition umfasste authentische Dokumente zur Tätigkeit des Postamtes für den gesamten Zeitraum seit seiner Gründung bis zur Gegenwart sowie die Reflexion der staatlich-politischen Veränderungen im Postbetrieb. Zu den interessantesten Ausstellungsstücken gehörte der älteste bekannte Brief, gesendet im Juni 1851 nach Mähren sowie ein Ausschnitt aus der Korrespondenz zwischen der Familie des Heilbad-Pächters Alexander Winter und dem Adelsgeschlecht Erdödy vom Herrngut Hlohovec, in dessen Besitz sich die Kureinrichtung befand. Großes Interesse weckte ein tragbarer Briefkasten aus dem Jahr 1824, aus den Sammlungen des Balneologischen Museums. Dieser diente vermutlich zum Einwurf von Postsendungen im Haus, das

auf einer aus demselben Jahr stammenden Karte als „Posthorn – U poštovej trúbky“ gekennzeichnet ist. In der damaligen Zeit befand sich in Piešťany nur eine zentrale Sammelstelle für Post und gelegentlich wurden Postsendungen zum weiteren Transport an die Postämter in Hlohovec und nach dem Jahr 1845 auch in Rakovice übergeben. In Objekten, die einen Bestandteil des Sandor Pavillons bildeten, befand sich früher eine Umspannstation für die Pferde der Postkutschen. Und die Tatsache, dass die Ausstellung in ebendiesen Räumlichkeiten stattfand, verlieh ihr einen Hauch Symbolik. Ein Feldpostbrief aus dem Jahr 1915, der ebenfalls zu den Exponaten gehörte, bestätigt, dass dieses Objekt in den Jahren des 1. Weltkrieges ein Militärkrankenhaus beherbergte. Hier wurden ebenfalls die Sendungen der Militärfeldpost für den weiteren Versand entgegen genommen. Die Exposition zeigte außerdem auch weitere Objekte in Piešťany, in denen im Laufe der Zeit das Postamt seinen Sitz hatte. Interessant war ebenfalls die Dokumentation bedeutender Ereignisse anhand von Sonderpoststempeln. Gezeigt wurden unter anderem Stempel, verwendet anlässlich völkerkundlicher Feste (1936),

▲ Detail adresy listu.
Detail of a letter address.
Das Adressfeld im Detail

der Erhebung von Piešťany zur Stadt (1945) sowie verschiedener Konferenzen und Jubiläen, Nationaler Flugtage oder des Präsidentengipfels V4. Die Exposition fesselte neben Sammlern vor allem jene Besucher, die sich für die Regionalgeschichte, aber auch für die bildende Kunst auf Briefmarken, Stempeln, FDC-Briefumschlägen sowie den „Cartes Maximum“ interessieren. Es besteht kein Zweifel daran, dass die Post eine Verbesserung der Kommunikation zwischen Einzelpersonen und Institutionen herbeiführte. Sie bedeutete den ersten Schritt auf einem Weg, auf dem die Entwicklung der Menschheit zur heutigen informatisierten Gesellschaft voranschritt. Die Ausstellungsexponate waren eine Leihgabe aus den Sammlungen des Postmuseums in Banská Bystrica, welches gleichzeitig auch fachlicher Garant der Ausstellung war. Verstärkt präsentierten sich auch örtliche Sammler auf dem Gebiet der Postgeschichte. ■

PO CHODNÍČKOCH POVAŽSKÉHO INOVCA Ušľachtilé tátoše na Starej Lehote

ON THE PATHS OF THE POVAŽSKÝ INOVEC MOUNTAIN RANGE
Noble steeds in Stará Lehota

AUF DEN PFADEN DES POVAŽSKÝ INOVEC
Edle Rösser in Stará Lehota

Najväčší európsky chov achaltekinských koní bol pred dvomi rokmi založený pri Starej Lehote. Na lúčach Považského Inovca, neďaleko Piešťan, sa pasie vyše 50 zástupcov tohto vzácného plemena, pochádzajúceho zo Strednej Ázie.

The biggest European stud of the Akhal-Teke horses was founded close to Stará Lehota two years ago. More than 50 representatives of this rare breed, which comes from Central Asia, graze on the meadows of the Považský Inovec not far from Piešťany.

Die größte europäische Zucht der Pferderasse Achal Tekkiner wurde vor zwei Jahren in der Nähe der Ortschaft Stará Lehota gegründet. Auf den Bergweiden des Považský Inovec, unweit der Stadt Piešťany, grasen mehr als 50 Vertreter dieser seltenen, aus Mittelasien stammenden Rasse.

Martin Palkovič Foto autor

Krv verných a odolných achaltekov vraj kolovala aj v žilách obľúbených koní Alexandra Veľkého a Džingischána. Traduje sa, že tieto zvieratá boli vychovávané obzvlášť drsným spôsobom. Mladého koňa držali v úzkej jame a hádzali doňho kamene. Chodil ho kŕmiť iba jeho majiteľ a vďaka tomu bol celý život verný len jednému človeku. Podľa zootechničky Zuzany Tinkovej, ktorá v žrebčine pracuje, existujú dodnes povere, že achalteký sú nesmierne tvrdohlavé a nie je možné ich vychovať. Pripúšťa, že sú charakterovo iné ako ostatné plemená chované na Slovensku, ale nikdy s nimi nemala žiadny problém. Tieto slová potvrdil aj jej kolega: „Sú učenlivé a rozumné.“

Encyklopédia hovorí, že plemeno má veľa exteriérových nedostatkov. Dnes, keď je ich chovná základňa širšia, tieto chyby postupne miznú. Na svete však stále žije len 2500 jedincov. Ešte nedávno boli na pokraji vyhynutia.

Achalteký sú obľúbené najmä v Rusku, odkiaľ ich k nám priviezol podnikateľ Vladislav Khabliev.

Vo svojej domovine sa používajú najmä na dostihy. „Súčasným trendom je vychovávať tieto kone na drezúru. Majú totiž dobrý chod a vynikajúco skáču,“ hovorí Zuzana Tinková. Na rímskej olympiáde v roku 1960 získal achaltekínsky žrebec Absent v drezúre zlatú

medailu. Vhodné sú aj na dištančné dostihy. Vďaka tomu, že pochádzajú z turkménskej púšte Karakum, sú podobne zdatné a húževnaté ako arabské plnokrvníky.

Farma v Starej Lehote je vďaka krásnym koňom v širokom okolí dobre známa. Okrem achaltekov tu chovajú frízske kone, lipicany aj arabské žriebä. Počas slnečných vikendov sem chodia rodiny s deťmi, aby si ušľachtilé zvieratá pozreli. Podľa Zuzany Tinkovej majú ľudia prístup aj do stajne. Okrem toho môžu ochutnať čerstvý ovčí syr, ktorý tu začali na jar vyrábať. ■

The blood of the faithful and resistant Akhal-Tekes allegedly also circulated through the veins of the favourite horses of Alexander the Great and Genghis Khan. It is said that these horses were raised in a particularly rough way. A young horse was kept in a narrow hole and stones were thrown at it. It was only fed by its owner, so it was faithful to only one person for its whole life. According to zoo technician Zuzana Tinková, who works on the stud farm, preconceptions have existed for a long time that the Akhal-Tekes are extremely stubborn and impossible to train. She admits they have a totally different character from other breeds raised in Slovakia but she has never had any problems with them. This was also confirmed by her colleague, who has worked with them for only two weeks: “They learn quickly and they are sensible.”

The encyclopedia says that the breed has a lot of exterior drawbacks, however, nowadays, with a larger breeding base, these drawbacks are beginning to fade. Yet, there are still only 2500 Akhal-Teke horses in the world. They were on the verge of extinction not long ago.

The Akhal-Teke horses are popular mainly in Russia, which is where these ones were brought to us by businessman Vladislav Khabliev.

They are mainly used for horse racing in their homeland. “It’s a current trend to raise these horses for dressage as they have good gait and they jump perfectly,” says Zuzana Tinková. The Akhal-Teke stallion Absent won a gold medal in dressage in the Olympic Games in Rome in 1960. They are also suitable for distance races. Thanks to the fact that they come from the Turkmen desert Karakum, they are as efficient and persistent as Arabian thoroughbreds.

The farm in Stará Lehota is well-known in the surrounding area thanks to its beautiful horses. Besides the Akhal-Tekes, Friesian horses, Lipizzans as well as an Arabian foal are also bred there. Families with children visit the farm at sunny weekends to watch the noble animals. According to Zuzana Tinková, people can visit the stable as well. They can also try fresh sheep cheese which they began producing in spring. ■

▼ Frízsky kôň - Bengt van de Son Pole
The Friesian horse - Bengt van de Son Pole
Friesenpferd - „Bengt van de Son Pole“

Das Blut der treuen und strapazierfähigen Achal Tekkiner floss angeblich auch in den Adern der Lieblingspferde von Alexander dem Großen und Dschinghis Khan. Es wird überliefert, dass diese Tiere auf eine äußerst drakonische Weise erzogen wurden. Das junge Pferd wurde in einer schmalen Grube gehalten und mit Steinen beworfen. Gefüttert wurde es ausschließlich von seinem Besitzer und dank diesem Umstand blieb es sein Leben lang nur diesem einen Mensch ergeben. Laut Tierpflegerin Zuzana Tinková, die in dem Gestüt arbeitet, kursieren bis heute Gerüchte, dass Achal Tekkiner-Pferde extrem starrsinnig sind und nicht erzogen werden können. Sie gibt zu, dass sie im Vergleich zu anderen, in der Slowakei gezüchteten Rassen einen andersgearteten Charakter besitzen. Probleme mit ihnen hatte sie jedoch nie. Die Worte bestätigte auch ihr Kollege, der mit diesen Pferden arbeitet: „Sie sind klug und lernfähig.“

Laut Enzyklopädien weist diese Rasse zahlreiche Exterieur Mängel auf. Heute, da sich die Zuchtbasis inzwischen erweiterte, bilden sich diese allmählich zurück. Trotzdem gibt es bis heute nur 2.500 Exemplare weltweit. Noch vor kurzem stand diese Rasse am Rande des Aussterbens.

Achal Tekkiner sind vor allem in Österreich sehr beliebt. Von dort brachte sie der Unternehmer Vladislav Khabliev zu uns.

In ihrem Heimatland werden sie vor allem als Rennpferde eingesetzt. „Der aktuelle Trend ist die Dressurausbildung dieser Pferde,

denn sie haben eine gute Gangart und können hervorragend springen“, sagt Zuzana Tinková. Schon 1960, bei den Olympischen Sommerspielen in Rom, gewann der Achal Tekkiner-Hengst „Absent“ eine Goldmedaille in Dressur. Außerdem eignen sich diese Pferde gut auch für Distanzrennen. Aufgrund ihrer Herkunft, die in der turkmenischen Wüste Karakum liegt, sind sie ähnlich leistungsstark und belastbar wie arabische Vollblüter.

Das Gestüt in Stará Lehota ist dank seiner wunderschönen Pferde weit bekannt. Neben den Achal Tekkinern werden hier noch Friesenpferde, Lipizzaner und ein Araber-Fohlen gehalten. An sonnigen Wochenenden

▲ Trojročný achaltekinský žrebec Prospekt.
The three-year old Akhal-Teke stallion Prospekt.
Der dreijährige Achal Tekkiner-Hengst „Prospekt“

kommen Familien mit Kindern hierher, um diese edlen Tiere zu bewundern. Laut Zuzana Tinková haben die Besucher auch Zutritt zum Stall. Nebenbei können sie noch frischen Schafskäse probieren, der hier seit diesem Frühling hergestellt wird. ■

▼ Prvé achaltekinské žriebätko, ktoré sa narodilo v Starej Lehote.
The first Akhal-Teke foal born in Stará Lehota.
Das erste, in Stará Lehota geborene Achal Tekkiner-Fohlen

Život v termálnych jazierkach

Myšlienka vybudovať termálne jazierka na Kúpeľnom ostrove skrsla vďaka hlavne veľkého milovníka prírody, bulharského excára Ferdinanda I. Coburga, ktorý bol častým návštevníkom Piešťan. Stalo sa to pri jednej prechádzke s Imrichom Winterom. Riaditeľstvo kúpeľov si osvojilo excárovu myšlienku a v rokoch 1934-35 sa pustilo do jej realizácie.

The idea of creating little thermal lakes on the Spa Island supposedly popped into the mind of the big nature-lover and Bulgarian ex-tsar Ferdinand I Coburg, who was a frequent visitor of Piešťany. This occurred during one of the walks with Imrich Winter. The headquarters of the spa adopted the ex-tsar's idea and began to implement it in 1934-35.

Die Idee, auf der Kurinsel kleine Thermalseen anzulegen, stammt angeblich von Bulgariens Ex-Zar Ferdinand I. von Sachsen-Coburg, einem großen Naturliebhaber, der häufig zu Gast in Piešťany war. Es geschah während eines Spazierganges mit Imrich Winter. Die Direktion des Heilbades nahm sich der Idee des Ex-Zaren an und setzte sie in den Jahren 1934-35 um.

▲ Krása termálnych jazierok má vždy dosť obdivovateľov.
The beauty of the little thermal lakes always has plenty of admirers.
Die Schönheit der Thermalseen findet stets genug Bewunderer.

Life in the Little Thermal Lakes

Das Leben in den kleinen Thermalseen

Peter Kaclik Foto autor

I de o tri väčšie jazierka situované tesne vedľa seba, z ktorých každé je trochu inak zariadené. (Pôvodne bolo neďaleko vyhlbené aj štvrté jazierko, ktoré však postupne celkom zatienili okolité mohutné stromy, preto sa v ňom v súčasnosti nenachádzajú ryby ani teplomilné rastliny.) Do jazierok vteká termálna voda obsahujúca okrem iného aj veľké množstvo síry. Z rastlín sú v jazierkach zastúpené rôzne druhy lekien a lotosov, viktória kráľovská, puškovec, páľka, praslička, kosatec. V blízkom okolí rastie bambus. Okraje zdobia rôzne okrasné kvety. Neďaleko sa vypína vysoké ginkgo dvojlaločné a iné exotické druhy drevín. O flóre jazierok podrobne informuje orientačná tabuľa, stojaca nablízku.

Druhovú bohatosť rýb nie je vysoká, aj pre vysoký obsah minerálnych látok rozpustených vo vode. V jazierkach dlhodobo prežívajú iba gupky, molinérie, mečovky, koi kapry a karasy. V minulosti boli početnejšie zastúpené gupky. Časom zrejme

akvaristi vypustili do jazierka molinérie, ktoré sa lepšie vedú prispôbiť vysokému obsahu solí v termálnej vode ako gupky.

Dnes vidno v jazierkach predovšetkým čierne rybičky. To sú práve molinérie, u ktorých je pre čiernu formu všeobecne zaužívaný názov Black Molly. Všetky druhy rýb, ktoré prežívajú v jazierkach dlhšiu dobu, vykazujú známky návratu k prírode. Ak by ste vylovili gupku a lepšie sa na ňu v pohári pozreli, tak zistíte, že je nejaká iná ako máte doma v akváriu. U týchto rýb sa silnejšie prejavuje návrat k prírodnému sfarbeniu. Ostatne mení sa aj ich tvar a správanie. Z gupiek sa stávajú skutočné pávie očka, molly strácajú čierny pigment, mečovky tiež nie sú tak krikľavo a syto sfarbené. Niekedy je možné v jazierku vidieť aj iné druhy rýb, ktoré sem vhodili ľudia, pretože ich už doma nechceli chovať. Kto sa v rybách vyzná, môže tam zazrieť niekedy plávať napríklad cichlidy priečnopruhé aj s mláďatami či tilapie mozambické, ale aj iné druhy akváriových rýb.

▲ Zo všetkých vodných rastlín sa najviac vyníma viktória kráľovská. The Victoria Amazonica makes the biggest impression of all water plants. Die auffallendste unter den Wasserpflanzen ist die Riesenseerose - Victoria regia.

Osobitnou kapitolou sú korytnačky písmenkové, ktoré „odkladajú“ do jazierok tí, ktorí sa ich chcú zbaviť. Pre korytnačky nie sú jazierka vhodným biotopom, najmä v zime. A určite nie v takej početnosti, ako tomu bolo zhruba v rokoch 2000 - 2005. Našťastie módna vlna korytnačiek pominula. Ľudia aj u nás sa už naučili, že z malickej korytnačky narastie čosi veľké a veľmi dravé. Určite nie je vhodné experimentovať a odkladať do jazierok to, čo sa nám už nehodí.

Z iných živočíchov sa tu vyskytujú napríklad žaby - skokany. Najmä na jar nad jazierkami lietajú vážky a šidlá. Nechceným obyvateľom jazierok sa stávajú aj kačice divé, ktoré vyzerajú milo, avšak dokážu doslova spať vzácnu a udržiavanú vodnú flóru jazierok. Preto v posledných rokoch sú od neskorej

jesene do jari jazierka chránené sieťami.

Termálne jazierka sú krásne v každom ročnom období, v každej časti dňa. Svedčí o tom množstvo ľudí, ktorí sa pri nich neustále zastavujú. A nie sú to iba návštevníci Piešťan, ale aj domáci, pre ktorých jazierka bývajú cieľom prechádzok. Tieto vodné plochy plné života sa už dávno stali jedným zo symbolov nášho mesta.

Vďaka Vám za dobrý tip, Vaše Veličenstvo! ■

There are three bigger lakes situated closely to each other. However, each of them is arranged in a different way. (Originally the fourth little lake was dredged as well but gradually it was entirely shaded by high, surrounding trees, which is why there are no fish or thermophilic plants in it nowadays.) Thermal water, which also contains a large amount of sulphur flows into

the little lakes. As for plants, there are various kinds of water lilies and lotuses, *Victoria amazonica*, *Acorus*, *Typha*, *Equisetum* and *Iris* in the lakes. Bamboo grows in the immediate surroundings. The edges are embellished with various decorative flowers. A tall Ginkgo and other exotic trees stretch high into the sky not far from the little lakes. A guideboard, which is situated nearby provides information about the flora around the lakes in detail.

There are not many kinds of fish due to the high amount of mineral substances dissolved in water. Only guppies, mollies, swordtails, koi carps and Crucian carps permanently live in the lakes. There were more guppies in the past. Over time aquarists have evidently released mollies into the lakes, which can adapt to the high amount of salt in the thermal water better than guppies.

Nowadays we can see mainly small black fish in the little lakes. They are generally called Black Mollies due to their colour. All the fish which have been living in the lakes for a longer time are showing signs of a return to nature. If you caught a guppy and looked at it in a glass in detail, you would find out that it is different from the fish in your aquarium at home. The return to natural colouration is registered more significantly in these fish. Their shape and behaviour has also changed. Guppies turn into real rainbow fish, mollies lose their black pigment, swordfish are not so garishly and strongly coloured.

Sometimes you can see other kinds of fish which have been thrown into the little lakes by people who no longer wanted to breed them at home. Those who know fish well can sometimes spot Convict Cichlid with their young as well as *Tilapia Mossambica* or other

aquarium fish. Red-eared sliders are a special case as they are put into the lakes by people who just want to get rid of them. The little lakes do not provide a good ecosystem for turtles, especially in winter and definitely not in such large numbers as there were from about 2000 to 2005. Fortunately, the popularity of turtles has come to an end. Even people from our country have learnt that a tiny turtle will grow into something big and very predatory. It is definitely not suitable to experiment and put something that we do not want any more into the little lakes.

As for other animals, common frogs also appear here. Dragonflies and hawkers dragonflies fly over the lakes mainly in spring. Wild ducks are also becoming unwanted inhabitants at the little lakes. Although they look nice, they can literally eat all the rare and maintained water flora on the lakes. That is why the lakes have been protected with nets from late autumn to spring in recent years.

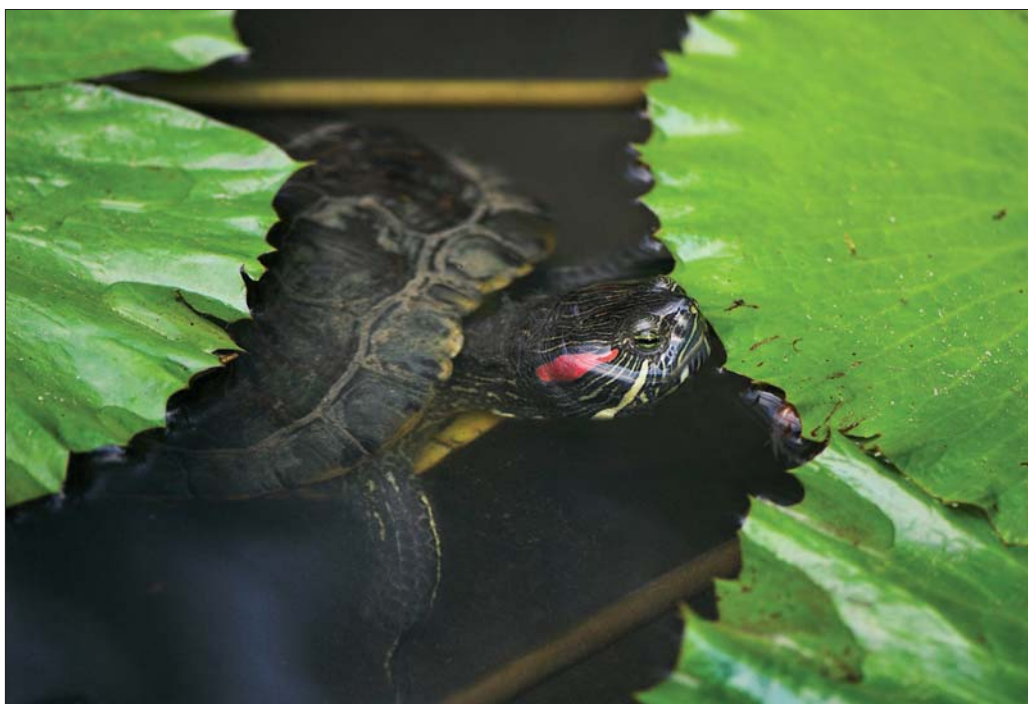
The little thermal lakes are beautiful in each season of the year as well as during each part of the day. Proof of this is in the large amounts of people who permanently come by to enjoy the surroundings. These are not only visitors of Piešťany but also local inhabitants who consider the lakes to be the best place for their walks. These water areas, which are so full of life, became one of the symbols of our town a long time ago.

Thank you for a good tip, Your Majesty! ■

▼ Jedna z „odložených“ korytnačiek písmenkových, ktoré nepatria do jazierok.

One of the "laid-off" red-eared sliders which are not suitable for the little lakes.

Eine der „aussortierten“ Schmuckschildkröten, die in die Seen nicht hingehören.

Es entstanden drei unmittelbar nebeneinander liegende Kleinseen, jeder von ihnen unterschiedlich angelegt. (Ursprünglich wurde in der Nähe noch ein vierter See ausgehoben, der jedoch im Laufe der Zeit von den umgebenden mächtigen Bäumen vollständig überschattet wurde, weshalb er heute keine Fische und wärmeliebenden Pflanzen beherbergt.) Alle Seen werden mit thermalem Wasser gespeist, welches unter anderem auch einen großen Gehalt an Schwefel aufweist. Die Pflanzenwelt wird in den Seen durch verschiedene Arten von Seerosen wie die Riesen- oder Amazonas-Seerose, und Lotosblumen, den Kalmus, den Zwerg-Rohrkolben, die Schachtelhalme sowie die Schwertlilien vertreten. In der unmittelbaren Nähe gedeiht auch der Bambus. Die Uferbereiche beleben verschiedene Zierpflanzen. Unweit der Wasserflächen erheben sich ein hochgewachsener Ginkgobaum und andere exotische Holzgewächse gen Himmel. Einen detaillierten Einblick in die Pflanzenwelt der Seen bietet eine Infotafel in der Nähe.

Die Artenvielfalt der Fische ist nicht besonders groß, unter anderem auch aufgrund der im Wasser aufgelösten Mineralstoffe. Langfristig überleben in den kleinen Seen nur Guppys, Spitzmaulkärpflinge, Schwertträger, Koi-Karpfen und Karausche. Ursprünglich waren Guppys zahlenmäßig stärker vertreten. Im Laufe der Zeit jedoch haben Aquarianer offenbar Spitzmaulkärpflinge in die Seen eingesetzt. Diese können sich dem hohen Salzgehalt im Thermalwasser im Vergleich zu Guppys besser anpassen.

Heute sind in den kleinen Seen vor allem schwarze Kleinfische zu sehen. Es handelt sich um eine Zuchtform der Spitzmaulkärpflinge, die aufgrund ihrer schwarzen Färbung allgemein nur als Black Molly bezeichnet wird. Alle Fischarten, die eine längere Zeit in diesen Seen leben, weisen Merkmale der Rückkehr zum natürlichen Ursprung auf. Wenn sie einen Guppy herausfischen und ihn daheim in einem Glas näher betrachten würden, so wird ihnen auffallen, dass er etwas anders aussieht als der im heimischen Aquarium. Bei diesen Fischen macht sich die Rückkehr zu ihrer natürlichen Färbung stärker bemerkbar. Letztendlich verändern sich auch ihre Form und ihr Verhalten. Aus Guppys werden echte Pfauenaugen-Guppys, Mollys verlieren das schwarze Pigment und auch Schwertträger verlieren ihre grelle, satte Färbung.

Zwischendurch können in den Seen auch andere Fischarten beobachtet werden, ausgesetzt von Menschen, die sie nicht mehr halten wollten. Und wer sich mit Fischen auskennt, der kann hier unter anderem schwimmende Pfauenaugenbuntbarsche (auch mit Jungen), den Mosambik-Tilapia, aber auch andere Arten von Aquarienfischen erkennen. Ein Kapitel für sich bilden Schmuckschildkröten, die

von Menschen, die ihrer überdrüssig geworden sind, in den Seen „entsorgt“ werden. Für Schildkröten jedoch stellen diese Kleinseen, vor allem in den Wintermonaten, keinen geeigneten Biotop dar. Und schon gar nicht in der Anzahl, in der sie zwischen den Jahren 2000 und 2005 hier ausgesetzt wurden. Zum Glück ging die Modewelle der Schildkröten vorbei. Auch die Menschen hierzulande haben inzwischen gelernt, dass eine winzige Schildkröte zu einem großen und gefährlichen Tier heranwachsen kann. Deshalb ist es sicherlich nicht besonders ratsam damit zu experimentieren und in die Seen abzulegen, was uns nicht mehr passt.

Weitere Vertreter der Tierwelt, die hier vorkommen, sind zum Beispiel Teichfrösche. Vor allem in der Frühlingszeit fliegen um die Teiche Libellen und Großlibellen. Zu einem eher unwillkommenen Gast wurde hier die Stockente. Obwohl diese Vögel niedlich aussehen, sie sind in der Lage die seltene und aufrecht gehaltene Wasserflora der Teiche regelrecht abzugrasen. Daher werden diese in den letzten Jahren, vom späten Herbst bis zum Frühling, durch Netze geschützt.

Die Thermalseen sind zu jeder Jahres- und Tageszeit wunderschön anzusehen. Davon zeugt die Anzahl der Menschen, die bei ihnen pausenlos anhalten. Und es sind nicht nur Besucher von Piešťany, sondern auch Einheimische, für die sie das Ziel ihrer Spaziergänge sind. Diese Wasserflächen voller Leben sind schon längst zu einem der Symbole unserer Stadt geworden.

Vielen Dank für die tolle Idee, Hoheit! ■

▼ Kačice divé sú v jazierkach nevítaným hosťami. V zime dokážu spásť všetky lekná.

Wild ducks are unwelcome guests in the lakes. They are able to eat all the water lilies in winter.

The Stockenten sind auf den Kleinseen unerwünschte Gäste. In der Winterzeit sind sie in der Lage alle Seerosen abzugrasen.

▲ V termálnej vode sa hemžia rybky-živoroďky. Najpočetnejšie sú molinérie.

Small fish, live-bearers, mill around in the thermal water. Mollys are the most plentiful.

Im Thermalwasser wimmelt es von lebendgebärenden Kleinfischen. Am häufigsten vertreten sind Spitzmaulkärpflinge.

